ଗ୍ରିଡ୍ କର୍ପୋରେସନ୍ ଅଫ୍ ଓଡ଼ିଶା ଲିମିଟେଡ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ବନାମ

ଇଷ୍ଟର୍ଣ୍ଣ ମେଟାଲ ଆଣ୍ଡ ଫେର୍ରୋ ମେଟାଲ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

(1998 ର ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 5842-5889)

ଅଗଷ୍ଟ 31, 2010

[ଆର୍.ଭି. ରଭିନ୍ଦ୍ରନ ଏବଂ ଏଚ୍.ଏଲ୍. ଗୋଖଲେ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଓଡ଼ିଶା ବିଦ୍ୟୁତ ସଂସ୍କାର ଅଧିନିୟମ, 1995 *: ଧାରା 14 (iv) - ଧାରା 14 (iv) ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରି ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ଅସ୍ଥାୟୀ ଅନୁଜ୍ଞପ୍ତି - ଅନୁଜ୍ଞପ୍ତିର ଖଣ୍ଡ 9.1 ରେ ବ୍ୟବହୃତ ଶବ୍ଦ "ଅନୁଜ୍ଞପ୍ତିଧାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ଶୁଳ୍କଗୁଡିକ ତା 1.4.1996 ରିଖରେ ବଳବତ୍ତର ଥିବା ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ଅଧୀନରେ ଅନୁମତିପ୍ରାପ୍ତ ଶୁଳ୍କର ହାରାହାରି 117% ରୁ ଅଧିକ ହେବ ନାହିଁ - ସଠିକ ବ୍ୟାଖ୍ୟା - ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଗଲା : "ଅନୁଜ୍ଞପ୍ତିଧାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲାଗୁ ହେଉଥିବା ଶୁଳ୍କ" ଏବଂ "ହାରାହାରି 117% ରୁ ଅଧିକ ହେବ ନାହିଁ" ଶବ୍ଦର ବ୍ୟବହାର ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଏହା ସୂଚିତ କରେ ଯେ ଅନୁଜ୍ଞପ୍ତିଧାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଦରରେ ଆଦାୟ କିମ୍ବା ରାଜସ୍ୱରେ 17%ରୁ ଅଧିକ ବୃଦ୍ଧି ହେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ଯାହା ସେ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ଅଧୀନରେ ପୂର୍ବରୁ ଲାଗୁ ହୋଇଥିବା ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ହାରକୁ ଆଧାର କରି ଆଦାୟ କରିଥାନ୍ତେ - "ଅନୁଜ୍ଞପ୍ତିଧାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲାଗୁ କରାଯାଇଥିବା ଶୁଳ୍କ, " ଅତଏବ, ବିଭିନ୍ନ ବର୍ଗର ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କୁ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ବିକ୍ରୟ ଦ୍ୱାରା ମୋଟ ରାଜସ୍ୱକୁ ସୂଚିତ କରେ - ଖଣ୍ଡ 9.1 ରେ ବ୍ୟବହୃତ 'ହାରାହାରି' ଶବ୍ଦ ଅନୁଜ୍ଞପ୍ତିଧାରୀଙ୍କୁ ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ ବର୍ଗ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ବିଭିନ୍ନ ବୃଦ୍ଧି ସହିତ ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ହାର ଆଦାୟ କରିବାର କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରାଜସ୍ୱରେ ସାମଗ୍ରିକ ବୃଦ୍ଧି, ଅର୍ଥାତ୍ ଅନୁଜ୍ଞପ୍ତିଧାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା "ଲାଗୁ କରାଯାଇଥିବା ଶୁଳ୍କ" 17% ଅତିକ୍ରମ କରେ ନାହିଁ - ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବ୍ୟାଖ୍ୟା 'ହାରାହାରି' ଶବ୍ଦକୁ ଅନାବଶ୍ୟକ କରିଦେବ ଏବଂ 'ଶୁଳ୍କ' ଶବ୍ଦ ପାଇଁ 'ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ହାର' ଶବ୍ଦକୁ ବଦଳାଇବାର ପ୍ରଭାବ ପକାଇବ - ବିଧାନର ବ୍ୟାଖ୍ୟା - ବିଦ୍ୟୁତ ।*

ପ୍ରଶାସନିକ ଆଇନ *: ବୈଷୟିକ ସଂସ୍ଥା (ବିଦ୍ୟୁତ ନିୟାମକ ଆୟୋଗ) ର ମତ - ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟତା - ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଗଲା : କେବଳ ବୈଷୟିକ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଏକ ବୈଷୟିକ ସଂସ୍ଥାର ମତାମତ ସ୍ୱୀକୃତ ହେବା ଉଚିତ ଏବଂ ଏଥିରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା ମନମୁଖୀ କିମ୍ବା ଅଯୌକ୍ତିକ ନ ହୋଇଛି ।*

ବିଧାନର ବ୍ୟାଖ୍ୟା : *ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟମୂଳକ ସଂରଚନା - ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଗଲା : ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବାର ସୁବର୍ଣ୍ଣ ନିୟମ ହେଉଛି ଯେ ଏକ ବିଧାନର ଶବ୍ଦଗୁଡିକୁ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ୱାଭାବିକ, ସାଧାରଣ ଏବଂ ଲୋକପ୍ରିୟ ଅର୍ଥରେ ପଢ଼ିବାକୁ ଏବଂ ବୁଝିବାକୁ ପଡିବ - ତେବେ, ଯେଉଁଠାରେ ବ୍ୟବହୃତ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ଦୁଇ କିମ୍ବା ଅଧିକ ଅର୍ଥରେ ସଂରଚନା କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ, ସେଠାରେ ପସନ୍ଦଯୋଗ୍ୟ ସଂରଚନାକୁ ଚିହ୍ନଟ କରିବା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟମୂଳକ ସଂରଚନା ଗ୍ରହଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ - ଏହିପରି ଏକ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ, ଯେଉଁଥିରେ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ନିରୂପଣ କରିବା ଏବଂ*

ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ାଇବା ପାଇଁ ଏପରି ବ୍ୟାଖ୍ୟା ବାଛିବା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ, କେବଳ ଯେତେବେଳେ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଭାଷା ଏକାଧିକ ଅର୍ଥରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇପାରିବ ।

ଓଡ଼ିଶା ବିଦ୍ୟୁତ ସଂସ୍କାର ଅଧିନିୟମ, 1995ର ଧାରା 14 (iv) ଅନୁଯାୟୀ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ବିଦ୍ୟୁତ ପରିବହନ କିମ୍ବା ଯୋଗାଣ ବ୍ୟବସାୟ ପାଇଁ ଅସ୍ଥାୟୀ ଅନୁଜ୍ଞପ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ କ୍ଷମତାପ୍ରାପ୍ତ । ଉକ୍ତ ଧାରା ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରି, ରାଜ୍ୟ ସରକାର, ତା 30.3.1996 ରିଖର ଅଧିସୂଚନା ମାଧ୍ୟମରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ସେହି ଅନୁଜ୍ଞପ୍ତିରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ନିୟମ ନିବନ୍ଧନ ଓ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ତିନୋଟି ଅନୁଜ୍ଞପ୍ତି ଜାରି କରିଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀ ତା 1.4.1996 ରିଖ ଠାରୁ ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ବିଦ୍ୟୁତ ବୋର୍ଡ (ଓ.ଏସ୍.ଇ.ବି.) ଠାରୁ ବିଦ୍ୟୁତ ପରିବହନ, ବିତରଣ ଏବଂ ଯୋଗାଣ ଦାୟିତ୍ୱ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ଅନୁଜ୍ଞପ୍ତିର ଖଣ୍ଡ 9 ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ସହ ଜଡ଼ିତ ଥିଲା । ଖଣ୍ଡ 9.1 ରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଅନୁଜ୍ଞପ୍ତିଧାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଦାୟ କରାଯାଇଥିବା ଶୁଳ୍କ ତା 1.4.1996 ରିଖରେ ପ୍ରଚଳିତ ଥିବା ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ଅଧୀନରେ ଅନୁମତିପ୍ରାପ୍ତ ହାରାହାରି 117% ରୁ ଅଧିକ ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଉକ୍ତ ଖଣ୍ଡ 9.1 ରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା, ତା 1.4.1996 ରିଖରେ ପ୍ରଚଳିତ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଶୁଳ୍କସୂଚୀ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପୂର୍ବଧିକାରୀ OSEB ଦ୍ୱାରା ତା 28.10.1995 ରିଖରେ ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ଅଧିସୂଚନାରେ ଥିବା ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ଥିଲା ।

ତା 13.5.1996 ରିଖର ଅଧିସୂଚନା ମାଧ୍ୟମରେ, ଆବେଦନକାରୀ ତା 28.10.1995 ରିଖର OSEB ଅଧିସୂଚନାରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ହାରକୁ ଅତିକ୍ରମ କରି ବିଭିନ୍ନ ବର୍ଗର ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ହାରରେ ସଂଶୋଧନ/ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଅନେକ ରିଟ୍ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା, (i) ଅଧିନିୟମର ଧାରା 14 (iv) ର ବୈଧତା ; (ii) ତା 30.3.1996 ରିଖର ଅଧିସୂଚନାର ବୈଧତା, ବିଶେଷ କରି ଅନୁଜ୍ଞପ୍ତିର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଯାହା ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ଅଧୀନରେ ଅନୁମତି ପ୍ରାପ୍ତ ହାରାହାରି 117% ଅତିକ୍ରମ ନକରିବା ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ସକ୍ଷମ କରିଥିଲା ; ଏବଂ (iii) ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ତା 13.5.1996 ରିଖର ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ଅଧିସୂଚନା ।

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଅଧିନିୟମର ଧାରା 14 (iv) ଏବଂ ତା 30.3.1996 ରିଖର ଅଧିସୂଚନାର ବୈଧତାକୁ ବଜାୟ ରଖିଥିଲେ । ଅସ୍ଥାୟୀ ଅନୁଜ୍ଞପ୍ତି ଅନୁଯାୟୀ ଶୁଳ୍କସୂଚୀର ସଂଶୋଧନ କରିବା ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ କ୍ଷମତାକୁ ମଧ୍ୟ ସମର୍ଥନ କରିଥିଲେ । ତେବେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ତା 13.5.1996 ରିଖର ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ଅଧିସୂଚନାରେ ଥିବା ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ହାରରେ ବୃଦ୍ଧି କେତେକ ବର୍ଗର ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ ପାଇଁ 17%ରୁ ଅଧିକ ଥିଲା (OSEB ଅଧିସୂଚନାରେ ଥିବା ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ହାର ଉପରେ 28.10.1995 ତାରିଖର ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ଅଧିସୂଚନା) ଏବଂ ଏହା ଅନୁଜ୍ଞପ୍ତିର ଖଣ୍ଡ 9.1 ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା କ୍ଷମତାଠାରୁ ଅଧିକ ଥିଲା । ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତା 13.5.1996 ରିଖର ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ଅଧିସୂଚନାକୁ ରଦ୍ଦ କରିଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଶୁଳ୍କସୂଚୀକୁ ପୁନର୍ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବାକୁ ଆୟୋଗକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ।

ଗ୍ରିଡ୍ କର୍ପୋରେସନ୍ ଅଫ୍ ଓଡ଼ିଶା ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ଇଷ୍ଟର୍ଣ୍ଣ
ମେଟାଲ ଆଣ୍ଡ ଫେରୋ ଏଲୋୟ

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ଆପତ୍ତି କରି ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନଗୁଡିକ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା । ତା 3.4.2000 ରିଖର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଓଡ଼ିଶା ବିଦ୍ୟୁତ ନିୟାମକ ଆୟୋଗଙ୍କୁ ଦୁଇଟି ପଦ୍ଧତି ଦ୍ୱାରା ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି, ତାହା ହେଉଛି, ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି, ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟଟି, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ/ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ଅଣଦେଖା କରି । ଆୟୋଗଙ୍କ ଲିଖିତ ବିବରଣୀ ପ୍ରକାଶ କଲା ଯେ 'ଜଳସେଚନ' ବର୍ଗରେ ଆସୁଥିବା ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହି ବୃଦ୍ଧି କେବଳ 8.33% ଥିଲା ଏବଂ 'ରେଳ ଟ୍ରାକସନ' ବର୍ଗରେ ଆସୁଥିବା ରେଳବାଇ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହି ବୃଦ୍ଧି କେବଳ 10.09% ଥିଲା । ଘରୋଇ ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ, ଏହି ବୃଦ୍ଧି 17.47% ଥିଲା । ଅନ୍ୟ ବର୍ଗର ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହି ବୃଦ୍ଧି ବହୁତ ଅଧିକ ଥିଲା ।

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କଲେ :

1. ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବାର ସୁବର୍ଣ୍ଣ ନିୟମ ହେଉଛି ଯେ ଏକ ବିଧାନର ଶବ୍ଦଗୁଡିକୁ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ୱାଭାବିକ, ସାଧାରଣ ଏବଂ ଲୋକପ୍ରିୟ ଅର୍ଥରେ ପଢ଼ିବାକୁ ଏବଂ ବୁଝିବାକୁ ପଡିବ । ତଥାପି, ଯେଉଁଠାରେ, ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ଦୁଇ କିମ୍ବା ଅଧିକ ଅର୍ଥରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇପାରୁଛି, ପସନ୍ଦଯୋଗ୍ୟ ସଂରଚନାକୁ ଚିହ୍ନଟ କରିବା ପାଇଁ, ଏହାକୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟମୂଳକ ଅର୍ଥରେ ବ୍ୟବହାର କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏପରି ଏକ କାର୍ଯ୍ୟ ଯେଉଁଥିରେ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା ଏବଂ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ାଇବା ପାଇଁ ଏପରି ବ୍ୟାଖ୍ୟା ବାଛିବା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଥାଏ, କେବଳ ଯେତେବେଳେ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଭାଷା ଏକାଧିକ ସଂରଚନା ପାଇଁ ସକ୍ଷମ ହୋଇଥାଏ ।

ବେଙ୍ଗଲ ଇମ୍ୟୁନିଟି କମ୍ପାନୀ ବନାମ ବିହାର ରାଜ୍ୟ 1955 (2) SCR 603; *କାନାଇଲାଲ ସୁର ବନାମ ପରମନିଧି ସାଧୁଖାନ* 1958 SCR 360 - ଉପରେ ନିର୍ଭର କରାଯାଇଥିଲା ।

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି, ଜି.ପି. ସିଂଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବୈଧାନିକ ବ୍ୟାଖ୍ୟାର ନୀତି (12ତମ ସଂସ୍କରଣ) - ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।

2.1. ଏହା ବିବାଦୀୟ ନୁହେଁ ଯେ ଖଣ୍ଡ 9.1 ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଭାବରେ ଏକରୁ ଅଧିକ ସଂରଚନା, ଅର୍ଥାତ୍ ଅତି କମରେ ତିନୋଟି ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ । ଖଣ୍ଡ 9.1 ର ପ୍ରଥମ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ହେଉଛି ଯେ ଏହା ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ହାରରେ ବୃଦ୍ଧି କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଏ କିନ୍ତୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଗର ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ 17% ସୀମା ସହିତ ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ, କୌଣସି ବର୍ଗର କ୍ଷେତ୍ରରେ ବୃଦ୍ଧି 17%ରୁ ଅଧିକ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ, ଏହା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ଆୟୋଗଙ୍କ ସମର୍ଥନ ପାଇଛି । ବିଭିନ୍ନ ବର୍ଗ ପାଇଁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପ୍ରତିଶତରେ ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇପାରିବ, ଏହା ଏକ ଗ୍ରହଣୀୟ ପ୍ରକ୍ରିୟା । ତେଣୁ, ଯେତେବେଳେ ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ହାରରେ ସଂଶୋଧନ ହୋଇଥାଏ, ସେତେବେଳେ ବୃଦ୍ଧିର ପ୍ରତିଶତ ବର୍ଗ ଅନୁସାରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ହୋଇପାରେ । ଯଦି ଉକ୍ତ ବ୍ୟାଖ୍ୟାଟି ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଏ ଯେ କୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ ବୃଦ୍ଧି 17%ରୁ ଅଧିକ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ, ଏବଂ ଯଦି କିଛି ବର୍ଗମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବୃଦ୍ଧି ନାମମାତ୍ର ହେବ, ତେବେ 17% ବୃଦ୍ଧି ହାସଲ କରିବା ଅସମ୍ଭବ ହେବ ଯାହା ଖଣ୍ଡ 9.1 ଅନୁଯାୟୀ ଅନୁମୋଦିତ ଏବଂ

ମନସ୍ଥ । ଆହୁରି, ଯଦି ହାରାହାରି 17% ବୃଦ୍ଧି ହାସଲ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଯଦି ବୃଦ୍ଧି କୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ 17%ରୁ ଅଧିକ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ, ତେବେ 'ହାରାହାରି' ଶବ୍ଦ ଅର୍ଥହୀନ ହୋଇଯିବ । ଏହି ବ୍ୟାଖ୍ୟା, ଯଦି ଗ୍ରହଣ କରାଯାଏ, ତେବେ ଅନୁଜ୍ଞପ୍ତିଧାରୀଙ୍କୁ କୌଣସି ନୂତନ ଶ୍ରେଣୀର ଉପଭୋକ୍ତା ସୃଷ୍ଟି କିମ୍ବା ନିର୍ମାଣ କରିବାରେ ଏବଂ ଏହି ଶ୍ରେଣୀ ପାଇଁ ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ହାର ସ୍ଥିର କରିବାରେ ମଧ୍ୟ ରୋକିବ । ତେଣୁ, ଏହି ବ୍ୟାଖ୍ୟା 'ହାରାହାରି' ଶବ୍ଦକୁ ଅନାବଶ୍ୟକ ଓ ଅର୍ଥହୀନ କରିବା ବ୍ୟତୀତ, ଖଣ୍ଡ 9.1 ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ବିରୁଦ୍ଧରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ ।

2.2. ଦ୍ୱିତୀୟ ବ୍ୟାଖ୍ୟାଟି ହେଉଛି ଯେ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଭିନ୍ନ ବୃଦ୍ଧିର ହାରାହାରି ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଶୁଳ୍କସୂଚୀର ହାରର 17%ରୁ ଅଧିକ ହୋଇନାହିଁ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିଭିନ୍ନ ବର୍ଗ ପାଇଁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ବୃଦ୍ଧି ହାର ଲାଗୁ କରିବାର ସ୍ୱାଧୀନତା ରହିଛି ଏବଂ କେତେକ ବର୍ଗ ପାଇଁ ବୃଦ୍ଧି 17%ରୁ ଅଧିକ ହୋଇପାରେ । ଯଦି ଏହି ବ୍ୟାଖ୍ୟା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୁଏ, ତେବେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଅଯୌକ୍ତିକ ପରିଣାମ ସୃଷ୍ଟି କରିବ । ଛଅଟି ବର୍ଗର ହାରାହାରି ବୃଦ୍ଧି ପ୍ରତିଶତ ମାତ୍ର 16.66% ଯାହା 17%ରୁ କମ୍ । କିନ୍ତୁ ରାଜସ୍ୱ ଆଦାୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ, ଏହି ବୃଦ୍ଧି କେବଳ 17% ନୁହେଁ ବରଂ ପୂର୍ବ ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ହାରରେ ରାଜସ୍ୱ ସମ୍ବନ୍ଧରେ 40%ରୁ ଅଧିକ ହେବ । ସ୍ପଷ୍ଟତଃ ଏହା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନଥିଲା । ହାରାହାରି ଏହା ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ଉଚିତ ଯେ ମୋଟ ରାଜସ୍ୱ କ୍ଷେତ୍ରରେ 17%ରୁ ଅଧିକ ବୃଦ୍ଧି ହେବ ନାହିଁ ।

2.3. ତୃତୀୟ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ବ୍ୟାଖ୍ୟାଟି ହେଉଛି : ବିଭିନ୍ନ ବର୍ଗର ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ହାରରେ ବୃଦ୍ଧି ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପ୍ରତିଶତରେ ହୋଇପାରେ, ଯଦି ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଅବଧିରେ ୟୁନିଟ ପ୍ରତି ହାରାହାରି ଆଦାୟ (ଏହି ଅବଧିରେ ଆକଳନ କରାଯାଇଥିବା ରାଜସ୍ୱକୁ ସେହି ଅବଧିରେ ଆକଳନ କରାଯାଇଥିବା ଉପଭୋକ୍ତା ଦ୍ୱାରା ବିଭକ୍ତ କରି ହାସଲ କରାଯାଇଥାଏ) ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଅବଧିରେ ୟୁନିଟ ପ୍ରତି ହାରାହାରି ଆଦାୟର 17%ରୁ ଅଧିକ ନଥାଏ ଯେତେବେଳେ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ଲାଗୁ ହୋଇଥିଲା । ଖଣ୍ଡ 9.1 ରେ ବ୍ୟବହୃତ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି "ଅନୁଜ୍ଞପ୍ତିଧାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଉଥିବା ଶୁଳ୍କ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ଅଧୀନରେ ଅନୁମୋଦିତ ହାରାହାରି 117% ରୁ ଅଧିକ ହେବ ନାହିଁ ।" ଏହା ଟିପ୍ପଣୀ ଦେବା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଯେ ଏହି ଖଣ୍ଡ "ଅନୁଜ୍ଞପ୍ତିଧାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ହାର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ଅଧୀନରେ ଅନୁମୋଦିତ 17%ରୁ ଅଧିକ ହେବ ନାହିଁ" ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର କରେ ନାହିଁ । ସମାନ ଖଣ୍ଡରେ "ଶୁଳ୍କ" ଏବଂ 'ଶୁଳ୍କସୂଚୀ' ଶବ୍ଦର ବ୍ୟବହାର ସୂଚିତ କରେ ଯେ ସେଗୁଡ଼ିକ ଭିନ୍ନ ଅର୍ଥ ସୂଚିତ କରିବାକୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଥିଲା । ଯେପରିକି କମିଶନ ଠିକ୍ ଭାବେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି ଯେ, 'ଶୁଳ୍କସୂଚୀ' ଶବ୍ଦଟି ହାରର ଅନୁସୂଚୀକୁ ସୂଚିତ କରେ । ଯଦି ଖଣ୍ଡ 9.1 ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅନୁଜ୍ଞପ୍ତିରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ 'ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ହାର' କୁ ସୂଚୀତ କରିବା, ତେବେ "ନିଆଯାଇଥିବା ଶୁଳ୍କ" ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର କରିବାର କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା ନଥିଲା । 117% କୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ସମୟରେ 'ହାରାହାରି' ଶବ୍ଦର ବ୍ୟବହାରର ମଧ୍ୟ କିଛି ଗୁରୁତ୍ୱ ରହିଛି । ଯଦି "ଅନୁଜ୍ଞପ୍ତିଧାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲାଗୁ ହେଉଥିବା ଶୁଳ୍କ" ଶବ୍ଦକୁ "ଅନୁଜ୍ଞପ୍ତିଧାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ହାର" ଭାବରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଏ, ତେବେ 'ହାରାହାରି' ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ଅର୍ଥହୀନ ହୋଇଯିବ ଏବଂ ଏକ ବ୍ୟର୍ଥ ସଂଲଗ୍ନ ଅଂଶରେ ପରିଣତ ହୋଇଯିବ । 'ଅନୁଜ୍ଞପ୍ତିଧାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଉଥିବା ଶୁଳ୍କ' ଏବଂ "ହାରାହାରି 117% ରୁ ଅଧିକ ହେବ ନାହିଁ" ଶବ୍ଦର ବ୍ୟବହାର ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ସୂଚିତ କରେ ଯେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥିର କରାଯାଇଥିବା ହାରରେ ଆଦାୟ କିମ୍ବା ରାଜସ୍ୱରେ 17%ରୁ ଅଧିକ ବୃଦ୍ଧି ହେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ଯାହା ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ଅଧୀନରେ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରଚଳିତ ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ହାରକୁ ଆଧାର କରି ହାସଲ କରିଥାନ୍ତେ ।

ତେଣୁ, 'ଅନୁଜ୍ଞପ୍ତିଧାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଉଥିବା ଶୁଳ୍କ', ବିଭିନ୍ନ ଶ୍ରେଣୀର ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କୁ ବିଦ୍ୟୁତ ବିକ୍ରୟ ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମୋଟ ରାଜସ୍ୱକୁ ସୂଚିତ କରେ । ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହ କରୁଥିବା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଏହା ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ କୃଷକ-ଉପଭୋକ୍ତା, ଅର୍ଥାତ୍ "ଜଳସେଚନ" ପାଇଁ ବିଦ୍ୟୁତ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିବା ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ ଉପରେ ବର୍ଦ୍ଧିତ ବୋଝ ସର୍ବନିମ୍ନ ହେବା ଉଚିତ । ସେହିଭଳି, ଜାତୀୟ ଆର୍ଥିକ ସ୍ୱାର୍ଥରେ ରେଳ ଟ୍ରାକସନ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟବହୃତ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ପାଇଁ ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ହାରରେ ବୃଦ୍ଧିକୁ ସର୍ବନିମ୍ନ ରଖିବାକୁ ପଡିବ । ସେହିଭଳି, ଆବାସିକ ବ୍ୟବହାରକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ବୃଦ୍ଧି ବ୍ୟାବସାୟିକ ବ୍ୟବହାରକାରୀଙ୍କ ତୁଳନାରେ ଅପେକ୍ଷାକୃତ କମ୍ ହେବା ଉଚିତ । ଏଥି ସହିତ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ନିଜର ରାଜସ୍ୱରେ 17% ବୃଦ୍ଧି ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବାକୁ ହେବ । ଯଦି କୌଣସି ବର୍ଗର ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ 17%ରୁ ଅଧିକ ବୃଦ୍ଧି ଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହେଁ, ଏବଂ ଯଦି କେତେକ ବର୍ଗର ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କୁ ଆର୍ଥିକ କିମ୍ବା ସାମାଜିକ ନ୍ୟାୟ ଆଧାରରେ 17%ରୁ କମ୍ ପରିମାଣର ବୃଦ୍ଧି କରିବାକୁ ପଡ଼େ, ତେବେ ଆବେଦନକାରୀ କଦାପି 17% ବୃଦ୍ଧି ହାସଲ କରିପାରି ନଥାନ୍ତେ । କେବଳ କେତେକ ବର୍ଗର ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ 17 ପ୍ରତିଶତରୁ ଅଧିକ ବୃଦ୍ଧି ଲାଗୁ କରିବା ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ଗ୍ରହଣ କରି, ଏହା "ଜଳସେଚନ" ଏବଂ "ରେଲୱେ ଟ୍ରାକ୍ସନ" ଭଳି ଅନ୍ୟ କେତେକ ବର୍ଗଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଛୋଟ କିମ୍ବା ସାମାନ୍ୟ ବୃଦ୍ଧିର ପ୍ରଭାବକୁ ଭରଣା କରିପାରିବ । ତେଣୁ, ଯଦି ଆବେଦନକାରୀ କେତେକ ବର୍ଗର ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ ପାଇଁ କମ୍ ପ୍ରତିଶତ ବୃଦ୍ଧି ଏବଂ ଅନ୍ୟ ବର୍ଗର ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଅଧିକ ବୃଦ୍ଧି ଦେୟ ତଲବ କରିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି, ତେବେ ପୁରୁଣା ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଶୁଳ୍କ ହାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହାର ମୋଟ ରାଜସ୍ୱ ଅନୁରୂପ ରାଜସ୍ୱ ଉପରେ 17%ରୁ ଅଧିକ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହାକୁ ତ୍ରୁଟି ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଖଣ୍ଡ 9.1 ରେ ବ୍ୟବହୃତ 'ହାରାହାରି' ଶବ୍ଦ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ ବର୍ଗ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ବିଭିନ୍ନ ବୃଦ୍ଧି ସହିତ ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ହାର ଆଦାୟ କରିବାକୁ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରେ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରାଜସ୍ୱରେ ମୋଟ ବୃଦ୍ଧି, ଅର୍ଥାତ୍ ଅନୁଜ୍ଞପ୍ତିଧାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା "ଶୁଳ୍କ" 17% ଅତିକ୍ରମ କରେ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବ୍ୟାଖ୍ୟା 'ହାରାହାରି' ଶବ୍ଦକୁ ଅଯୌକ୍ତିକ କରିଦେବ ଏବଂ ଏହାର ଫଳସ୍ୱରୂପ ଶୁଳ୍କ ଶବ୍ଦ ପାଇଁ ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ହାର ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର ହେବ । ବାସ୍ତବରେ, ଆୟୋଗ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଏହି ଯୁକ୍ତିକୁ ବହୁ ପରିମାଣରେ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ।

ଏହି ଅଧିନିୟମର ଧାରା 26ରେ ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣର ଖଣ୍ଡ (b) ରେ ଥିବା 'ଶୁଳ୍କସୂଚୀ' ର ସଂଜ୍ଞା ଉପରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଭରଶୀଳତା ରଖାଯାଇଥିଲା ଏହା ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ଯେ, ଖଣ୍ଡ 9.1 ରେ ଦିଆଯାଇଥିବା "ଶୁଳ୍କ" ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପ୍ତ ମୋଟ ରାଜସ୍ୱକୁ ସୂଚିତ କରେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ହାରକୁ ସୂଚିତ କରେ, ଏହା ଏକ ଭୁଲ ଧାରଣା ଅଟେ । ଧାରା 26 ର ବ୍ୟାଖ୍ୟା 'କରାଯାଇଥିବା ଶୁଳ୍କ' ଶବ୍ଦକୁ ପରିଭାଷିତ କରେ ନାହିଁ, ବରଂ 'ଶୁଳ୍କସୂଚୀ' ଶବ୍ଦକୁ ପରିଭାଷିତ କରେ । "ଶୁଳ୍କ" ଶବ୍ଦଟି ବିଭିନ୍ନ ବର୍ଗର ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ ଆଦାୟ କରାଯାଉଥିବା ପ୍ରକୃତ ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ହାରକୁ ବୁଝାଏ ବୋଲି ଏକ ଭୁଲ ଧାରଣାରେ ଆୟୋଗ ନିଜର ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ଅଣଦେଖା କରିଥିଲେ ଏବଂ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ ଯେ ଖଣ୍ଡ 9.1 ବିଭିନ୍ନ ବର୍ଗର ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଲାଗୁ ହେଉଥିବା ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ହାରରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ 17% ସୀମା ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଛି । ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ କେବଳ ବୈଷୟିକ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଏକ ବୈଷୟିକ ସଂସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା

ବ୍ୟାଖ୍ୟା ସ୍ୱୀକୃତି ଯୋଗ୍ୟ ଏବଂ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ, ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା ମନମୁଖୀ କିମ୍ବା ଅଯୌକ୍ତିକ ହୋଇନାହିଁ । କିନ୍ତୁ, ବାର୍ତ୍ତାମାନ ମାମଲାରେ, ବୈଷୟିକ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଆୟୋଗ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଆଭିମୁଖ୍ୟକୁ ସମର୍ଥନ କରିଛନ୍ତି । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବ୍ୟାଖ୍ୟାକୁ ବୈଷୟିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଠିକ୍ ଏବଂ ସଠିକ୍ ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର କରିବା ପରେ, ଏହା ଏକ ଭିନ୍ନ ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲା କାରଣ ଏହା ଭାବିଥିଲା ଯେ 'ଶୁଳ୍କ' ଶବ୍ଦକୁ 'ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ହାର' ଭାବରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବାକୁ ପଡିବ । ଯଦି ଏହା ଭିତ୍ତିହୀନ କିମ୍ବା ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ବୋଲି ଜଣାପଡ଼େ ଏବଂ ଏହାକୁ ଅଣଦେଖା କରାଯାଏ, ତେବେ ଆୟୋଗଙ୍କ ମତ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମର୍ଥନ କରେ । କୌଣସି ବର୍ଗର ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ହାର ପୂର୍ବ ହାର ତୁଳନାରେ 17%ରୁ ଅଧିକ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ବୋଲି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଯଥାର୍ଥ ନଥିଲା ।

ନ୍ୟାୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ସନ୍ଦର୍ଭ :

1955 (2) SCR 603 ନିର୍ଭର କରାଯାଇଛି ଅନୁଚ୍ଛେଦ 14 ଉପରେ

1958 SCR 360 ନିର୍ଭର କରାଯାଇଛି ଅନୁଚ୍ଛେଦ 14 ଉପରେ

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : 1998 ର ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 5842-5889 ।

ଓ.ଜେ.ସି. ସଂଖ୍ୟା 8449, 5229, 4565, 4736, 4779, 5114, 5231, 5428, 5577, 6745, 8906, 8970, 9037, 9038, 9212, 9413, 10048, 10447, 10656, 10736, 10737, 10858, 11008, 11087, 11273, 11370, 11472, 11494, 11597, 11598, 11599, 11818, 12183, 12407, 12409, 12429, 12459, 12492, 13631, 13632, 13668, 15001, 15033 of 1996 and 994, 995, 996, 997, 4161 of 1997 ରେ କଟକସ୍ଥିତ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ତା 30.10.1998 ରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ସହିତ

1999ର ସି.ଏ. ସଂଖ୍ୟା 3-8,748 ଏବଂ 2010ର 7246 ।

ଜୟଦୀପ ଗୁପ୍ତା, ରାଜ କୁମାର ମେହେତା, ଅନ୍ତର୍ଯାମୀ ଉପାଧ୍ୟାୟ, ଏସ୍. ଲାଖୀ ସିଂହ, ସଞ୍ଜୟ ସେନ, ରାଣା ଏସ୍. ବିଶ୍ୱାସ, ମୃଦୁଲ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ, ଇନ୍ଦ୍ର ସାହନୀ, ସରଲା ଚନ୍ଦ୍ର, ପି.ଏନ୍. ଗୁପ୍ତା, ହିମାଂଶୁ ଶେଖର, ବିନୂ ଭଗତ, ଅଭିଜିତ୍ ପି. ମେଧ, କୀର୍ତ୍ତି ରେଣୁ ମିଶ୍ର, ରଣବ କୁମାର ମଲ୍ଲିକ, ରାଧା ଶ୍ୟାମ ଜେନା ପ୍ରମୁଖ ଉପସ୍ଥିତ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ଥିଲେ ।

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି, ଆର୍.ଭି. ରଭୀନ୍ଦ୍ରନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

1. SLP (C) ସଂଖ୍ୟା 4596/1999 ରେ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ଗ୍ରିଡ୍ କର୍ପୋରେସନ୍ ଅଫ୍ ଓଡ଼ିଶା ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ଇଷ୍ଟର୍ଣ୍ଣ ମେଟାଲ ଆଣ୍ଡ ଫେର୍ରୋ ଏଲୋୟ [ଆର୍.ଭି. ରଭିନ୍ଦ୍ରନ]

ଏହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକରେ ଓଡ଼ିଶା ବିଦ୍ୟୁତ ସଂସ୍କାର ଅଧିନିୟମ, 1995 (ସଂକ୍ଷେପରେ 'ଅଧିନିୟମ') ଅନୁଯାୟୀ ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ଅସ୍ଥାୟୀ ଯୋଗାଣ ଏବଂ ବିତରଣ ଅନୁଜ୍ଞପ୍ତିର ଏକ ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଛି ।

2. ରାଜ୍ୟରେ ବିଦ୍ୟୁତ ଉତ୍ପାଦନ, ପରିବହନ, ବିତରଣ ଏବଂ ଯୋଗାଣର ପୁନର୍ଗଠନ ଏବଂ ଯୁକ୍ତି ସଙ୍ଗତ କରିବା ପାଇଁ ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମ ପ୍ରଣୟନ କରିଥିଲେ ।

2.1 ଏହି ଅଧିନିୟମର ଧାରା 3ରେ ଓଡିଶା ବିଦ୍ୟୁତ ନିୟାମକ ଆୟୋଗ (ସଂକ୍ଷେପରେ 'ଆୟୋଗ') ର ସ୍ଥାପନା ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଅନୁଜ୍ଞପ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବା ସହିତ ଅନୁଜ୍ଞପ୍ତି ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବ ।

2.2 ଏହି ଅଧିନିୟମର ଅଧ୍ୟାୟ VI ରେ ସଞ୍ଚାରଣ ଏବଂ ଯୋଗାଣର ଅନୁଜ୍ଞପ୍ତି ପ୍ରଦାନ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରାଯାଇଛି । ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 14 (iv), ଓଡ଼ିଶା ବିଦ୍ୟୁତ ନିୟାମକ ଆୟୋଗ (ସଂକ୍ଷିପ୍ତରେ 'ଆୟୋଗ') ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକ ମଧ୍ୟକାଳୀନ ପଦକ୍ଷେପ ସ୍ୱରୂପ ବିଦ୍ୟୁତ ସଞ୍ଚରଣ କିମ୍ବା ଯୋଗାଣ ବ୍ୟବସାୟ ଚଳାଇବା ପାଇଁ ବାର ମାସରୁ ଅଧିକ ହୋଇନଥିବା ସମୟ ପାଇଁ ଅସ୍ଥାୟୀ ଅନୁଜ୍ଞପ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

2.3 ଅଧିନିୟମର ଧାରା 13 ରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଗ୍ରିଡ୍ କର୍ପୋରେସନ୍ ଅଫ୍ ଇଣ୍ଡିଆ ଲିମିଟେଡ଼ (ସଂକ୍ଷେପରେ 'GRIDCO', ଏଠାରେ ଆବେଦନକାରୀ) ଅଧିନିୟମର ଧାରା 12 ଅନୁଯାୟୀ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ "ବ୍ୟବସାୟିକ କ୍ଷମତା" ରେ ନିୟୋଜିତ ହେବାର ମୁଖ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲା, ବିଭିନ୍ନ ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ସହିତ ସମନ୍ୱୟ ରକ୍ଷା କରି ପରିବହନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଯୋଜନା ଏବଂ ସମନ୍ୱୟ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଏବଂ ରାଜ୍ୟରେ ବିଦ୍ୟୁତ ଆବଶ୍ୟକତା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା ପାଇଁ ଏହା ମୁଖ୍ୟ କମ୍ପାନୀ ହେବ ।

2.4 ଅଧିନିୟମର ଅଧ୍ୟାୟ VIII ରେ ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆଲୋଚନା କରାଯାଇଥିଲା । ଏଥିରେ ଦୁଇଟି ଧାରା ଥିଲା, ଧାରା 26 ସହ ଅନୁଜ୍ଞପ୍ତିଧାରୀଙ୍କ ରାଜସ୍ୱ ଓ ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ଜଡ଼ିତ ଏବଂ ଧାରା 27 ସହ ଅନୁଜ୍ଞପ୍ତିଧାରୀଙ୍କ ଅର୍ଥ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଜଡ଼ିତ ।

3. ଅଧିନିୟମର ଧାରା 14 (iv) ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରି, ରାଜ୍ୟ ସରକାର, ତା 30.3.1996 ରିଖର ଅଧିସୂଚନା ଦ୍ୱାରା, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ତିନୋଟି ଅନୁଜ୍ଞପ୍ତି ଜାରି କରିଥିଲେ - ଓଡିଶାର ଅସ୍ଥାୟୀ ପରିବହନ 1996, ଓଡିଶାର ଅସ୍ଥାୟୀ ଯୋଗାଣ ଅନୁଜ୍ଞପ୍ତି (ବୃହତ୍ ପରିମାଣର ଯୋଗାଣ) 1996 ଏବଂ ଓଡିଶାର ଅସ୍ଥାୟୀ ଯୋଗାଣ (ଖୁଚୁରା ଯୋଗାଣ ଏବଂ ବିତରଣ) 1996 - ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ସେହି ଅନୁଜ୍ଞପ୍ତିରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ନିୟମ ଓ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ବିଦ୍ୟୁତ ଶକ୍ତିର ସଞ୍ଚାରଣ, ବୃହତ୍ ଯୋଗାଣ ଏବଂ ଖୁଚୁରା ଯୋଗାଣ ଏବଂ ବିତରଣ ବ୍ୟବସାୟରେ ନିୟୋଜିତ ହେବାକୁ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଏପରି ଅନୁଜ୍ଞପ୍ତି ଆଧାରରେ ଆବେଦନକାରୀ, ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ବିଦ୍ୟୁତ ବୋର୍ଡ (ସଂକ୍ଷେପରେ 'OSEB') ଠାରୁ ବିଦ୍ୟୁତ ସଞ୍ଚାରଣ, ବିତରଣ ଏବଂ

ଯୋଗାଣ ଦାୟିତ୍ୱ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ, ଯାହା ତା 1.4.1996 ରିଖରୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥିଲା । ଖୁଚୁରା ଯୋଗାଣ ଏବଂ ବିତରଣ ଅନୁଜ୍ଞପ୍ତି (ଅସ୍ଥାୟୀ ପରିବହନ ଅନୁଜ୍ଞପ୍ତି ଏବଂ ଅସ୍ଥାୟୀ ବୃହତ ଯୋଗାଣ ଅନୁଜ୍ଞପ୍ତିରେ ମଧ୍ୟ ସମାନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଥିଲା) "ଶୁଳ୍କସୂଚୀ" ସହ ଜଡିତ ଏବଂ ଏହା ନିମ୍ନରେ ଦିଆଯାଇଛି :

"9. *ଶୁଳ୍କର ଆଧାର*

9.1 ଅନୁଜ୍ଞପ୍ତିଧାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଦାୟ କରାଯାଉଥିବା ଶୁଳ୍କ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ଏବଂ 1 ଏପ୍ରିଲ 1996ରେ ଲାଗୁ ହୋଇଥିବା ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ଅଧୀନରେ ଅନୁମୋଦିତ ହାରାହାରି 117%ରୁ ଅଧିକ ହେବ ନାହିଁ ।

9.2 ଏହି ଅନୁଜ୍ଞପ୍ତିର ସମାପ୍ତି ସହିତ ଖଣ୍ଡ 9.1 ରେ ଦିଆଯାଇଥିବା କ୍ଷମତା ସମାପ୍ତ ହେବ ।"

ଉକ୍ତ ଖଣ୍ଡ 9.1 ରେ ସୂଚିତ "ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜାରି କରାଯାଇଥିବା 1.4.1996 ଅନୁଯାୟୀ ବଳବତ୍ତର ଥିବା ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଶୁଳ୍କସୂଚୀ" ହେଉଛି ସେହି ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ଯାହା 5.11.1995 ରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥିଲା, ଯାହା ଗ୍ରିଡ୍କୋର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ, ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ବୋର୍ଡ ଦ୍ୱାରା ଜାରି ହୋଇଥିବା ତା 28.10.1995 ରିଖର ଅଧିସୂଚନାରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ।

4. ତା 13.5.1996 ରିଖର ଅଧିସୂଚନା ଦ୍ୱାରା, ଆବେଦନକାରୀ ଉକ୍ତ ଅଧିସୂଚନାରେ ସଂଲଗ୍ନ ଶୁଳ୍କ ଅନୁସୂଚୀ ଅନୁଯାୟୀ ରାଜ୍ୟରେ ବିଭିନ୍ନ ବର୍ଗର ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ ପାଇଁ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଶୁଳ୍କକୁ ସଂଶୋଧିତ/ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରିଥିଲେ, ଯାହା ତା 21.5.1996 ରିଖରୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥିଲା, ଏହା ତା 28.10.1995 ରିଖର OSEB ଅଧିସୂଚନାରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ହାରକୁ ବାତିଲ କରିଥିଲା । ତା 13.5.1996 ରିଖର ଅଧିସୂଚନା ଅନୁଯାୟୀ ଶୁଳ୍କ ଅନୁସୂଚୀରେ (i) ବୃହତ ଶିଳ୍ପ, (ii) ମଧ୍ୟମ ଶିଳ୍ପ, (iii) କ୍ଷୁଦ୍ର ଶିଳ୍ପ, (iv) ଜଳସେଚନ ପମ୍ପିଂ ଏବଂ କୃଷି, (v) ସର୍ବସାଧାରଣ ଜଳ କାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ସ୍ୱେରେଜ ପମ୍ପିଂ, (vi) ବାଣିଜ୍ୟିକ, (vii) ଘରୋଇ, (viii) ରେଳ ଟ୍ରାକ୍ସନ ଯୋଗାଣ, (ix) ପଥ ଆଲୋକିକରଣ, (x) ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ବିଦ୍ୟୁତ ସେବା, (xi) କ୍ଷିପ୍ର ଶକ୍ତ ଶିଳ୍ପ, (xii) ଭାରୀ ଶିଳ୍ପ, (xiii) ସାଧାରଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଯୋଗାଣ, (xiv) ସରକାରୀ ଅନୁଷ୍ଠାନ, (xv) କ୍ଷୁଦ୍ର ଇସ୍ପାତ କାରଖାନା ; ଏବଂ (xvi) କ୍ୟାପ୍ଟିଭ୍ ପାୱାର ପ୍ଲାଣ୍ଟକୁ ଜରୁରୀକାଳୀନ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଯୋଗାଣ ପାଇଁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଟାରିଫ ହାର ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରାଯାଇଥିଲା ।

5. ବିଦ୍ୟୁତର ଉପଭୋକ୍ତା ଥିବା ଅନେକ ଶିଳ୍ପ ଏବଂ ଉତ୍କଳ ଚାମ୍ବର ଅଫ୍ କମର୍ସ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ରିଟ୍ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ (i) ଅଧିନିୟମର ଧାରା 14 (iv) ର ବୈଧତା; (ii) ଅଧିନିୟମ 14 (iv) ଅନୁଯାୟୀ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ଅସ୍ଥାୟୀ ଖୁଚୁରା ଯୋଗାଣ ଏବଂ ବିତରଣ ଅନୁଜ୍ଞପ୍ତିର ବୈଧତା, ବିଶେଷ କରି ଅନୁଜ୍ଞପ୍ତିର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଯାହା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଶୁଳ୍କ ଅନୁଯାୟୀ ଅନୁମତିପ୍ରାପ୍ତ ଶୁଳ୍କରୁ ହାରାହାରି 117% ଅତିକ୍ରମ ନକରିବା ପାଇଁ ସକ୍ଷମ କରିଥିଲା; ଏବଂ (iii) ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜାରି ହୋଇଥିବା ତା 13.9.1996 ରିଖର ଶୁଳ୍କ ଅଧିସୂଚନାକୁ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ।

6. ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏକ ଦୁଇ ଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠ ତା 30.10.1998 ରିଖର ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟ ଦ୍ୱାରା ଉକ୍ତ ରିଟ୍ ଆବେଦନର ସମାଧାନ କରିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଅଧିନିୟମର ଧାରା 14 (iv) ର କ୍ଷମତା ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଅସ୍ଥାୟୀ ଅନୁଜ୍ଞପ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରୁଥିବା ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟର ତା 30.3.1996 ରିଖର ଅଧିସୂଚନାକୁ ସମର୍ଥନ କରିଥିଲେ । ଅସ୍ଥାୟୀ ଅନୁଜ୍ଞପ୍ତି ଅନୁଯାୟୀ ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ସଂଶୋଧନ କରିବା ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ କ୍ଷମତାକୁ ମଧ୍ୟ ସମର୍ଥନ କରିଥିଲେ । ତେବେ ସେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ତା 13.5.1996 ରିଖର ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ଅଧିସୂଚନା ଅନୁଯାୟୀ ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ହାରରେ ବୃଦ୍ଧି 17%ରୁ ଅଧିକ ଥିଲା (OSEBର ଅଧିସୂଚନାରେ ଥିବା ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ହାର ଉପରେ ତା 28.10.1995 ରିଖର ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ଅଧିସୂଚନା) କେତେକ ଶ୍ରେଣୀର ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଏବଂ ଏହା ଅସ୍ଥାୟୀ ଯୋଗାଣ ଏବଂ ବିତରଣ ଅନୁଜ୍ଞପ୍ତିର ଖଣ୍ଡ 9.1 ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା କ୍ଷମତା ଠାରୁ ଅଧିକ ଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କଲେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ଅନୁଜ୍ଞପ୍ତି ଆଧାରରେ ଶୁଳ୍କସୂଚୀକୁ 17% ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୃଦ୍ଧି କରିପାରିବେ, କିନ୍ତୁ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବର୍ଗର ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ହାରକୁ 17%ରୁ ଅଧିକ ବୃଦ୍ଧି କରିବାର କୌଣସି କ୍ଷମତା କିମ୍ବା ଅଧିକାର ନାହିଁ ; ଏବଂ ଯେହେତୁ ଆବେଦନକାରୀ ବିଭିନ୍ନ ବର୍ଗର ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ହାରକୁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରତିଶତରେ ବୃଦ୍ଧି କରିଥିଲେ, କୌଣସି ବର୍ଗର ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ 17%ରୁ ଅଧିକ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅନୁମତିର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ, କୌଣସି ବର୍ଗର ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ହାରକୁ 17%ରୁ ଅଧିକ ବୃଦ୍ଧି କରିବା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ କ୍ଷମତାପ୍ରାପ୍ତ ନଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଏହି ଯୁକ୍ତିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ଯେ ଏହା କେତେକ ବର୍ଗ ପାଇଁ ଶୁଳ୍କସୂଚୀକୁ 17%ରୁ ଅଧିକ ବୃଦ୍ଧି କରିପାରନ୍ତି, ଯଦିଓ ଅନ୍ୟ ବର୍ଗ ପାଇଁ ବୃଦ୍ଧି 17%ରୁ କମ୍ ହୋଇଥାଏ, ଏବଂ ହାରାହାରି ଭାବେ ମୋଟ ଫଳାଫଳ 17%ରୁ ଅଧିକ ହୋଇନଥାଏ । ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତା 13.5.1996 ରିଖର ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ଅଧିସୂଚନା ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ରିଟ୍ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଉଠାଯାଇଥିବା ସମ୍ପୃକ୍ତ ବିଲ୍ ଅନୁଯାୟୀ ଥିବା ଦାବିଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ରଦ୍ଦ କରିଦେଇଥିଲେ । ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ପୁନଃନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବାକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆୟୋଗଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଉପଭୋକ୍ତାମାନଙ୍କଠାରୁ ସଂଗୃହିତ ଯେକୌଣସି ଅତିରିକ୍ତ ଦେୟକୁ ଭବିଷ୍ୟତର ଚାହିଦା ଅନୁଯାୟୀ ସମୟୋଜନ କରାଯିବ ।

7. ଉକ୍ତ ରାୟକୁ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନରେ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଛି । ଆବେଦନକାରୀ ଯୁକ୍ତି କରିଛନ୍ତି ଯେ ଅସ୍ଥାୟୀ ଅନୁଜ୍ଞପ୍ତିର ଖଣ୍ଡ 9.1 ରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି ଯେ ଅନୁଜ୍ଞପ୍ତିଧାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଦାୟ କରାଯାଉଥିବା ଶୁଳ୍କ ହାରାହାରି 17%ରୁ ଅଧିକ ହେବ ନାହିଁ, ଯାହା ସୂଚିତ କରେ ଯେ କେତେକ ବର୍ଗର ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବୃଦ୍ଧି 17%ରୁ ଅଧିକ ହୋଇପାରେ, ଅନ୍ୟ ବର୍ଗଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହା 17%ରୁ କମ୍ ହୋଇପାରେ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ହାରାହାରି ମୋଟ ବୃଦ୍ଧି 17%ରୁ ଅଧିକ ହେବ ନାହିଁ । ଏହା ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି ଯେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁମୋଦିତ ଏବଂ 1.4.1996 ରେ ଲାଗୁ ହୋଇଥିବା ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ୟୁନିଟ୍ ପିଛା ହାରାହାରି 171.6 ପଇସା ଥିଲା । ତା 21.5.1996 ରିଖ ଠାରୁ ଲାଗୁ ହୋଇଥିବା ତା 13.5.1996 ରିଖର ଅଧିସୂଚନା ଅନୁଯାୟୀ ସଂଶୋଧିତ ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ସମଗ୍ର ବର୍ଷ 1996-97 ରେ 629.1 କୋଟି ୟୁନିଟ୍ ବିକ୍ରୟ

ଦ୍ୱାରା 1241.12 କୋଟି ଟଙ୍କା ରାଜସ୍ୱ ଉପାର୍ଜନ କରାଯିବ ବୋଲି ଆକଳନ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହାର ଅର୍ଥ ହାରାହାରି ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ୟୁନିଟ୍ ପିଛା 200.15 ପଇସା ହେବ । 1996-97 ବର୍ଷରେ, 1.4.1996 ରୁ 20.5.1996 ଅବଧି ପାଇଁ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ଲାଗୁ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ତା 13.5.1996 ରିଖର ଅଧିସୂଚନା ଅନୁଯାୟୀ ସଂଶୋଧିତ ଶୁଳ୍କସୂଚୀ 21.5.1996 ରୁ 31.3.1997 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲାଗୁ ହୋଇଥିଲା । ଏହାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, 1996-97 ବର୍ଷରେ ରାଜସ୍ୱର ଆନୁମାନିକ ଆୟ 620.1 କୋଟି ୟୁନିଟ୍ ବିକ୍ରୟ ଦ୍ୱାରା 1216.81 କୋଟି ଟଙ୍କା ଥିଲା, ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବର୍ଷ 1996-97 ପାଇଁ ହାରାହାରି ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ୟୁନିଟ୍ ପିଛା 195.228 ପଇସା ଥିଲା । ତେଣୁ ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଉଛି ଯେ 1996-97 ବର୍ଷ ପାଇଁ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଶୁଳ୍କସୂଚୀରେ 1.4.1996 ରେ ପ୍ରଚଳିତ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ତୁଳନାରେ ହାରାହାରି ବୃଦ୍ଧି 14.35% ଥିଲା, ଯାହା ଅନୁମୋଦିତ ସୀମା ମଧ୍ୟରେ ଥିଲା ଏବଂ ଅସ୍ଥାୟୀ ଯୋଗାଣ ଏବଂ ବିତରଣ ଅନୁଜ୍ଞପ୍ତିର ଖଣ୍ଡ 9.1 ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉଲ୍ଲଂଘନ କରିନଥିଲା ।

8. ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ତା 3.4.2000 ରିଖର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଓଡିଶା ବିଦ୍ୟୁତ ନିୟାମକ ଆୟୋଗକୁ ଦୁଇଟି ଉପାୟରେ ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି, ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟଟି, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ/ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ଅଣଦେଖା କରି ।

9. ଉକ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶର ଅନୁସରଣରେ, ଆୟୋଗ ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ତା 24.11.2000 ରିଖରେ ଏକ ବିବୃତି ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଏହି ବିବୃତିରେ କୁହାଯାଇଛି :

> "ଆମେ ମୌଳିକ ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସଂଖ୍ୟାନକୁ ଯତ୍ନର ସହ ଯାଞ୍ଚ କରିଛୁ ଯାହା ଉପରେ ତା 13.05.96 ରିଖର ଆକ୍ଷେପିତ ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ଅଧିସୂଚନା ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା । ଆମ ପାଇଁ ଆଦେଶ ହେଉଛି ଅସ୍ଥାୟୀ ଅନୁଜ୍ଞପ୍ତିରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ପରିମାପକ ମଧ୍ୟରେ ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ପୁନଃନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା, ଯାହା ପ୍ରଚଳିତ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ଅଧୀନରେ ଅନୁମୋଦିତ ଶୁଳ୍କର 117% ରୁ ଅଧିକ ହେବ ନାହିଁ । *ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ, ଅନୁଜ୍ଞପ୍ତିଧାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସଂଶୋଧିତ ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦିଆଯାଇପାରିବ, ଯେତେବେଳେ ସେ ଦେଖନ୍ତି ଯେ ପ୍ରଚଳିତ ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ଅଧିସୂଚନା ଅନୁଯାୟୀ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଶୁଳ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହାର ବାର୍ଷିକ ରାଜସ୍ୱ ଆବଶ୍ୟକତା ପୂରଣ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ।* ଯେହେତୁ ଆକଳନ କରାଯାଇଥିବା ରାଜସ୍ୱ ବାର୍ଷିକ ରାଜସ୍ୱ ଆବଶ୍ୟକତା ଠାରୁ କମ୍ ଥିଲା, ତେଣୁ ଅନୁଜ୍ଞପ୍ତିଧାରୀଙ୍କୁ ଅସ୍ଥାୟୀ ଅନୁଜ୍ଞପ୍ତିଧାରୀଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଉପରୋକ୍ତ ସୀମା ଅନୁଯାୟୀ ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ବୃଦ୍ଧି କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଗ୍ରିଡ୍କୋ ଏହାର 1996-97 ବର୍ଷ ପାଇଁ ବାର୍ଷିକ ରାଜସ୍ୱ ଆବଶ୍ୟକତା 1413 କୋଟି ଟଙ୍କା ବୋଲି ଆକଳନ କରିଥିଲା, ଯାହା ପ୍ରଚଳିତ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ଉପରେ ଆନୁମାନିକ 1033.94 କୋଟି ଟଙ୍କା ଆଦାୟ ତୁଳନାରେ ଯଥେଷ୍ଟ ଅଧିକ ଥିଲା । *ତେଣୁ ଗ୍ରୀଡ୍କୋ ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ସଂଶୋଧନ କରିବାର ଅଧିକାରୀ ଥିଲା କିନ୍ତୁ ଅନୁଜ୍ଞପ୍ତିର ଖଣ୍ଡ 9 ରେ ସୂଚିତ ପରିମାପକ ମଧ୍ୟରେ।* ତା 13.5.1996 ରିଖର ଆକ୍ଷେପିତ ଅଧିସୂଚନା ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ଶୁଳ୍କ ସମଗ୍ର ବର୍ଷ ପାଇଁ 1241.22 କୋଟି ଟଙ୍କା ଏବଂ 31.3.1997 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେତେବେଳେ ଅସ୍ଥାୟୀ

> ଅନୁଜ୍ଞପ୍ତିର ମିଆଦ ଶେଷ ହେବାକୁ ଥିଲା, ସେହି ସମୟ ପାଇଁ 1212.83 କୋଟି ଟଙ୍କା ରାଜସ୍ୱ ସଂଗ୍ରହ କରିବ । ତେଣୁ, ଗ୍ରିଡକୋର ଅଧିସୂଚନା ଏହାର ବାର୍ଷିକ ରାଜସ୍ୱ ଆବଶ୍ୟକତା ଠାରୁ ଯଥେଷ୍ଟ କମ୍ ଶୁଳ୍କକୁ ଅନୁମୋଦନ କରିଛି । *ତେଣୁ ଶୁଳ୍କ ବୃଦ୍ଧିର ବୈଧତା ଉପରେ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।* ପୁନଃନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସମୟରେ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଉଠାଯାଇଥିବା ଆପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି ଆମେ ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ପହଞ୍ଚିଛୁ । କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ସମୟରେ ବିରୋଧକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉପସ୍ଥାପିତ ତଥ୍ୟ, ବିବୃତ୍ତି ଏବଂ ମତାମତ ସହିତ ଏହି ଟିପ୍ପଣୀର ଦାୟିତ୍ୱ ନେବା ଆମେ ଉପଯୁକ୍ତ ବୋଲି ବିବେଚନା କରୁନାହୁଁ । ଏହା କହିବା ଯଥେଷ୍ଟ ହେବ ଯେ ଗ୍ରୀଡକୋର ବାସ୍ତବିକ ରାଜସ୍ୱ ଆବଶ୍ୟକତାର ହିସାବକୁ ନେଇ କୌଣସି ଗୁରୁତର କିମ୍ବା ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଆପତ୍ତି ହୋଇନାହିଁ, ଯଦିଓ ବିରୋଧୀମାନେ ଗ୍ରୀଡକୋକୁ ବିଭିନ୍ନ ଆଧାରରେ ଆପତ୍ତି କରିଛନ୍ତି ଯେପରିକି ବିଦ୍ୟୁତ କ୍ରୟ, ଖର୍ଚ୍ଚରେ ସାବଧାନତାର ଅଭାବ, ଟି ଏବଂ ଡି କ୍ଷତିକୁ ସୀମିତ କରିବାରେ ବିଫଳତା, ଶୁଳ୍କରେ ଅଯୌକ୍ତିକ ବୃଦ୍ଧି ଏବଂ ସୁଲଭତା ପାଇଁ ଚିନ୍ତାର ଅଭାବ ଇତ୍ୟାଦି । *ରାଜସ୍ୱ ଆବଶ୍ୟକତା ଏବଂ ଆଦାୟଯୋଗ୍ୟ ରାଜସ୍ୱ ମଧ୍ୟରେ ବ୍ୟାପକ ପାର୍ଥକ୍ୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଗ୍ରୀଡ୍କୋ ଶୁଳ୍କ ବୃଦ୍ଧି କରିବା ଯଥାର୍ଥ ଥିଲା ।* କିନ୍ତୁ ଯାହା ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବାକୁ ହେବ ତାହା ହେଉଛି ଏହି ବୃଦ୍ଧି ଅସ୍ଥାୟୀ ଅନୁଜ୍ଞପ୍ତିର ଖଣ୍ଡ 7 ଅନୁଯାୟୀ ଲାଗୁ ହୋଇଥିବା ସୀମା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଛି କି ନାହିଁ ।"

(ଗୁରୁତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି)

ଏହି ବିବୃତିରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଉପସ୍ଥାପନ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଧ୍ୟାନ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ ତା 20.5.1996 ରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଚଳିତ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଶୁଳ୍କସୂଚୀର ହାରାହାରି ହାର (OSEBର ତା 28.10.1995 ରିଖର ଅଧିସୂଚନା ଅନୁଯାୟୀ) ୟୁନିଟ୍ ପିଛା 171.6 ପଇସା ଥିଲା ଏବଂ ଯେହେତୁ ହାରାହାରି ଶୁଳ୍କସୂଚୀକୁ 117%କୁ ବୃଦ୍ଧି କରିବା ପାଇଁ କ୍ଷମତାପ୍ରାପ୍ତ ଥିଲା, ତେଣୁ ହାରାହାରି ଶୁଳ୍କସୂଚୀକୁ ୟୁନିଟ୍ ପିଛା 200.772 ପଇସା (ଅର୍ଥାତ 171.6 ପଇସାର 117%) କୁ ବୃଦ୍ଧି କରିବା ପାଇଁ କ୍ଷମତାପ୍ରାପ୍ତ ଥିଲା; ଯେହେତୁ ତା 28.10.1995 ରିଖର OSEB ଅଧିସୂଚନା ଅନୁଯାୟୀ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ତା 20.5.1996 ରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ଥିଲା ଏବଂ ତା 13.5.1996 ରିଖର GRIDCO ଅଧିସୂଚନା ଅନୁଯାୟୀ ନୂତନ ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ତା 21.5.1996 ରିଖରୁ ତା 31.3.1997 ରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ଥିଲା, ତେଣୁ ଉକ୍ତ ଅବଧି ପାଇଁ ରାଜସ୍ୱ ପ୍ରାପ୍ତିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ଉପରେ ବୃଦ୍ଧି ହାର କେବଳ 200.166 ପଇସା ଥିଲା, ଅର୍ଥାତ୍ 16.65% ର ବୃଦ୍ଧି, ତେଣୁ ଏହା ଅସ୍ଥାୟୀ ଅନୁଜ୍ଞପ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଲାଗୁ ହୋଇଥିବା 117% ର ସୀମା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇନଥିଲା । (ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ, ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ଲାଗୁ ଥିବା ସମୟର ରାଜସ୍ୱକୁ ସେହି ସମୟର ମୋଟ ଉପଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ଭାଗ କରି ହାରାହାରି ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ହାର (200.166 ପଇସା) ପ୍ରାପ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା) । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଉକ୍ତ ଯୁକ୍ତିରେ ବିବୃତିରେ କିଛି ଅଯୌକ୍ତିକ ମିଳିନଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଆୟୋଗ ମତବ୍ୟକ୍ତ କରିଥିଲେ ଯେ ଅଧିନିୟମରେ 'ଶୁଳ୍କସୂଚୀ' ଶବ୍ଦର ସଂଜ୍ଞା ଏବଂ 'ଶୁଳ୍କସୂଚୀ' ଏବଂ 'ଶୁଳ୍କ' ଶବ୍ଦ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ପାର୍ଥକ୍ୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, "ଅନୁଜ୍ଞପ୍ତିଧାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ଶୁଳ୍କ" ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର କରି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଯୋଗାଣ ଅନୁଜ୍ଞପ୍ତିର ଖଣ୍ଡ 7 ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ କୌଣସି

ବର୍ଗର ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ ପାଇଁ ସର୍ବାଧିକ 17% ଶୁଳ୍କ ବୃଦ୍ଧି କରିବାର ସୀମିତ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲା । ଏଥିରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ 'ଶୁଳ୍କସୂଚୀ' ମାନକ ମୂଲ୍ୟ/ଶୁଳ୍କର ଅନୁସୂଚୀକୁ ସୂଚିତ କରେ, ଏବଂ 'ଶୁଳ୍କ' ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବର୍ଗର ଗ୍ରାହକଙ୍କ ପାଇଁ ଆଦାୟ ହେବାକୁ ଥିବା ହାରକୁ ସୂଚିତ କରେ ତେଣୁ, 'ଶୁଳ୍କ' ର ଅର୍ଥ ହେଉଛି 'ମୂଲ୍ୟ' । ଫଳସ୍ୱରୂପ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସାମଗ୍ରିକ ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ହାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସୀମା ଗଣନା କରିବାର ପଦ୍ଧତିକୁ ବିବୃତି ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲା । ଆୟୋଗ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଯଦି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ମନ୍ତବ୍ୟକୁ ବିଚାରକୁ ନିଆ ନଯାଏ, ତେବେ ଯେଉଁ ବର୍ଗର ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ 17%ରୁ ଅଧିକ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଛି ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଶୁଳ୍କ ହ୍ରାସ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିବ । ଫଳସ୍ୱରୂପ "ଜଳସେଚନ" ବର୍ଗ ଏବଂ "ରେଳ ଟ୍ରାକ୍ସନ" ବର୍ଗ ପାଇଁ ଶୁଳ୍କ ବୃଦ୍ଧି ଅପରିବର୍ତ୍ତିତ ରହିବ (ଯେହେତୁ ଏଥିରେ ବୃଦ୍ଧି 17%ରୁ କମ୍ ଥିଲା), ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ବର୍ଗର ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ହାର କିମ୍ବା ଶୁଳ୍କ ହ୍ରାସ କରାଯିବା ଉଚିତ (ଯେଉଁଠାରେ ବୃଦ୍ଧି 17%ରୁ ଅଧିକ ଥିଲା) । ଫଳତଃ, ଆୟୋଗ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ସମର୍ଥନ କରିଥିଲେ ।

10. ଆବେଦନକାରୀ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ଆୟୋଗଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗୃହୀତ ଖଣ୍ଡ 9.1ର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ଆୟୋଗ ଖଣ୍ଡ 9.1 ରେ "ଅନୁଜ୍ଞପ୍ତିଧାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ଶୁଳ୍କ ହାରାହାରି 117% ରୁ ଅଧିକ ହେବ ନାହିଁ" ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ ପଢ଼ିବା ଏବଂ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବା ସମୟରେ, 'ହାରାହାରି' ଶବ୍ଦର ଗୁରୁତ୍ୱକୁ ଅଣଦେଖା କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଉକ୍ତ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ ଅନାବଶ୍ୟକ ଏବଂ ଅଯଥା ବୋଲି ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି । ଆବେଦନକାରୀ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ଏହି ତଥ୍ୟକୁ ମଧ୍ୟ ଅଣଦେଖା କରିଥିଲେ ଯେ ଖଣ୍ଡ 9.1 ରେ "ଆରୋପିତ ଶୁଳ୍କ" କିମ୍ବା "ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ହାର" ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇ ନାହିଁ, ବରଂ "କରାଯାଇଥିବା ଶୁଳ୍କ" ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି । ଏହା ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା ଯେ ଖଣ୍ଡ 9.1 ରେ "ଉପଭୋକ୍ତା" କିମ୍ବା "ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ ବର୍ଗ" ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ଆବେଦନକାରୀ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀଗତ ସଂଶୋଧନକୁ ନିଷିଦ୍ଧ କରିବା ନୁହେଁ, ବରଂ ବିଭିନ୍ନ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବା, ଯାହା ସଂଶୋଧନ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ହାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମିଳୁଥିବା ରାଜସ୍ୱ ତୁଳନାରେ ମୋଟ ରାଜସ୍ୱକୁ ହାରାହାରି 17% ବୃଦ୍ଧି କରିଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ 'ହାରାହାରି' ଶବ୍ଦର ବ୍ୟବହାରର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଆବେଦନକାରୀ ବିଭିନ୍ନ ବର୍ଗର ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ହାର ଲାଗୁ କରିବାର ଅଧିକାରୀ ଥିଲେ, ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଂଶୋଧନ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ହାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବୃଦ୍ଧି କାରଣରୁ ମୋଟ ରାଜସ୍ୱ, ରାଜସ୍ୱର 17%ରୁ ଅଧିକ ହୋଇନାହିଁ । ଆବେଦନକାରୀ ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଥିଲେ ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଗ ପାଇଁ ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ହାର ବୃଦ୍ଧି ସମ୍ପର୍କରେ ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ 17% ସୀମା ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇନାହିଁ; ଅନ୍ୟ ବର୍ଗ ପାଇଁ ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ହାର ବୃଦ୍ଧିକୁ କମ୍ ପ୍ରତିଶତରେ ସୀମିତ ରଖିବା ସହିତ କେତେକ ବର୍ଗର ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ହାର 17%ରୁ ଅଧିକ ବୃଦ୍ଧି କରିବାର ଅଧିକାର ରହିଛି, ଯାହାଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ହାର ଆଧାରରେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଅବଧିରେ ବ୍ୟବହୃତ ବିଦ୍ୟୁତର ମୋଟ ରାଜସ୍ୱ ସେହି ପରିମାଣର ରାଜସ୍ୱ ତୁଳନାରେ 17%ରୁ ଅଧିକ ହେବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଏହା ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ତା 13.5.1996 ରିଖର ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ଅଧିସୂଚନା ବୈଧ ଥିଲା ।

11. ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ ଖଣ୍ଡ 9.1 ରେ "ଶୁଳ୍କ" ଶବ୍ଦଟି ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ହାରକୁ ସୂଚିତ କରେ । ସେମାନେ ଅଧିନିୟମର ଧାର 26ରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଖଣ୍ଡ (b) ରେ 'ଶୁଳ୍କସୂଚୀ' ର ସଂଜ୍ଞା ଉପରେ

ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ, ଯାହା ନିମ୍ନରେ ପଢାଗଲା : "ଶୁଳ୍କସୂଚୀ" ଅର୍ଥ ହେଉଛି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସେବା ପାଇଁ ମାନକ ମୂଲ୍ୟ କିମ୍ବା ଶୁଳ୍କର ଏକ ଅନୁସୂଚୀ ଯାହା ଶୁଳ୍କସୂଚୀରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଥିବା ଗ୍ରାହକଙ୍କ ପ୍ରକାର କିମ୍ବା ପ୍ରକାରଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ସମସ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସେବା ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ । ସେମାନେ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ଯେ ଖଣ୍ଡ 9.1 ରେ "କରାଯାଇଥିବା ଶୁଳ୍କ" ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପ୍ତ ମୋଟ ରାଜସ୍ୱକୁ ସୂଚିତ କରେ ନାହିଁ, ବରଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ହାରକୁ ସୂଚିତ କରେ । ଏହା ପରେ ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଯଦିଓ 'କରାଯାଇଥିବା ଶୁଳ୍କ' ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ଏକାଧିକ ଉପାୟରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ, ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଲାଭଦାୟକ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଗ୍ରହଣ କରାଯିବା ଉଚିତ । ସେମାନେ ଆହୁରି ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଥିଲେ ଯେ, ଯେଉଁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବୈଷୟିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ କାର୍ଯ୍ୟଦକ୍ଷ ସଂସ୍ଥା, ଅର୍ଥାତ୍ ଆୟୋଗଙ୍କ ମତାମତ/ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଉପଲବ୍ଧ ଥାଏ, ତାହା ସ୍ୱେଚ୍ଛାଚାରୀ ଏବଂ ଅଯୌକ୍ତିକ ବୋଲି ଦର୍ଶାନଯିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାଧାରଣତଃ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବା ଉଚିତ ।

12. ଆୟୋଗଙ୍କ ବିବୃତିରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି ଯେ 'ଜଳସେଚନ' ବର୍ଗରେ ଆସୁଥିବା ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହି ବୃଦ୍ଧି କେବଳ 8.33% ଥିଲା ଏବଂ 'ରେଳ ଟ୍ରାକସନ' ବର୍ଗରେ ଆସୁଥିବା ରେଳବାଇ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହି ବୃଦ୍ଧି କେବଳ 10.09% ଥିଲା । ଘରୋଇ ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ, ଏହି ବୃଦ୍ଧି 17.47% ଥିଲା । ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ବର୍ଗର ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହି ବୃଦ୍ଧି ବହୁତ ଅଧିକ ଥିଲା । ବିଶେଷ କରି କ୍ଷୁଦ୍ର ଶିଳ୍ପ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହି ବୃଦ୍ଧି 27.59%, ମଧମ ଶିଳ୍ପ କ୍ଷେତ୍ରରେ 29.73% ଏବଂ ବୃହତ ଶିଳ୍ପ କ୍ଷେତ୍ରରେ 32.25% ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି ଖଣ୍ଡ 9.1 ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଗର ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ହାରକୁ ସଂଶୋଧନ ପୂର୍ବ ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ହାର ତୁଳନାରେ 17%ରୁ ଅଧିକ ବୃଦ୍ଧି କରିବାକୁ ଅଧିକାର ଏବଂ ଅନୁମତି ଦେଇଛି କି, କିମ୍ବା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ବର୍ଗ ପାଇଁ ଶୁଳ୍କ ହାରକୁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପ୍ରତିଶତ (ଯାହା କେତେକ ବର୍ଗ ପାଇଁ 17%ରୁ ମଧ ଅଧିକ) ବୃଦ୍ଧି କରିବାର ସ୍ୱାଧୀନତା ରହିଛି କି, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ବୃଦ୍ଧି କାରଣରୁ ମୋଟ ରାଜସ୍ୱ, ସଂଶୋଧନ ପୂର୍ବ ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ହାରରେ ଗଣନା କରାଯାଇଥିବା ମୋଟ ରାଜସ୍ୱର 17%ରୁ ଅଧିକ ହୋଇନାହିଁ । ତେଣୁ ସମଗ୍ର ପ୍ରଶ୍ନ ଖଣ୍ଡ 9.1 ରେ "ହାରାହାରି 117% ରୁ ଅଧିକ ହେବ ନାହିଁ" ଶବ୍ଦର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଚାରିପଟେ ଘୂରିବୁଲୁଥିବ ।

13. ଏହା ବିବାଦୀୟ ନୁହେଁ ଯେ ଖଣ୍ଡ 9.1 ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବାରେ ସକ୍ଷମ । ତିନୋଟି ସମ୍ଭାବ୍ୟ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ହେଉଛି :

<u>ବ୍ୟାଖ୍ୟା (i):</u> ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ହାରରେ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇପାରେ, କିନ୍ତୁ କୌଣସି ବର୍ଗର ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ହାରରେ ବୃଦ୍ଧି ମଧବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ହାରର 17%ରୁ ଅଧିକ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ।

<u>ବ୍ୟାଖ୍ୟା (ii):</u> ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଭିନ୍ନ ବୃଦ୍ଧିର ହାର ମଧବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ହାରର 17%ରୁ ଅଧିକ ହୋଇନାହିଁ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିଭିନ୍ନ ବର୍ଗରେ ବିଭିନ୍ନ ହାର ଲାଗୁ କରିବାର ସ୍ୱାଧୀନତା ଥିଲା ଏବଂ ସେଥି ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ 17%ରୁ ଅଧିକ ହୋଇପାରେ ।

ବ୍ୟାଖ୍ୟା (iii) : ବିଭିନ୍ନ ବର୍ଗର ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ହାରରେ ବୃଦ୍ଧି ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପ୍ରତିଶତର ହୋଇପାରେ, ଯଦି ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଅବଧିରେ ୟୁନିଟ୍ ପିଛା ହାରାହାରି ଆଦାୟ (ସେହି ଅବଧିରେ ଆନୁମାନିକ ରାଜସ୍ୱକୁ ସେହି ଅବଧିରେ ଆନୁମାନିକ ଉପଭୋଗ ଦ୍ୱାରା ଭାଗ କରି) ପୂର୍ବ ଅବଧିରେ ଯେତେବେଳେ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ଲାଗୁ ହୋଇଥିଲା ସେତେବେଳେ ୟୁନିଟ୍ ପିଛା ହାରାହାରି ଆଦାୟର 17%ରୁ ଅଧିକ ନଥିଲା ।

ଅଧିନିୟମର ଧାରା 26ରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟାରେ 'ଶୁଳ୍କସୂଚୀ' ର ସଂଜ୍ଞାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ପ୍ରଥମ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ଆୟୋଗଙ୍କ ସମର୍ଥନ ପାଇଛି ।

14. ଏହା ଆମକୁ ଖଣ୍ଡ 9.1 ର ସଠିକ୍ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଆଡ଼କୁ ନେଇଯାଏ । ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବାର ସୁବର୍ଣ୍ଣ ନିୟମ ହେଉଛି ଯେ ଏକ ବିଧାନର ଶବ୍ଦଗୁଡିକ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ୱାଭାବିକ, ସାଧାରଣ ଏବଂ ଲୋକପ୍ରିୟ ଅର୍ଥରେ ପଢ଼ିବାକୁ ଏବଂ ବୁଝିବାକୁ ପଡିବ । ଯେଉଁଠାରେ ବ୍ୟବହୃତ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ଦୁଇ କିମ୍ବା ଅଧିକ ସଂରଚନା ବହନ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ, ନିମ୍ନଲିଖିତ ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡିକ ଉପସ୍ଥାପନ କରି, ପସନ୍ଦଯୋଗ୍ୟ ସଂରଚନା ଚିହ୍ନଟ କରିବାକୁ, ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟମୂଳକ ସଂରଚନା ଗ୍ରହଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ : (i) କେଉଁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି ? (ii) ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବା ପୂର୍ବରୁ ସ୍ଥିତି କ'ଣ ଥିଲା ? (iii) ପ୍ରସ୍ତାବିତ ସଂରଚନାଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସିଟି ଅଯୌକ୍ତିକ ପରିଣାମ ଆଣିବ ନା ବ୍ୟବସ୍ଥାର କୌଣସି ଅଂଶକୁ ଅନାବଶ୍ୟକ କରିଦେବ ? (iv) କେଉଁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ାଇବ ? ଏହିସବୁ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କୁ ଅନ୍ୟକୁ ବାଦ୍ ଦେଇ କେଉଁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟମୂଳକ ବ୍ୟାଖ୍ୟାକୁ ପସନ୍ଦ କରାଯିବ ତାହା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ । ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା ଏବଂ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ଆଗକୁ ନେଉଥିବା ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଚୟନ କରିବା ସହିତ ଜଡ଼ିତ ଏପରି ଏକ ଅଭ୍ୟାସ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇପାରିବ, କେବଳ ଯେଉଁଠାରେ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଭାଷା ଏକାଧିକ ଅର୍ଥ ସଂରଚନା କରିବାରେ ସକ୍ଷମ । (*ବେଙ୍ଗଲ ଇମ୍ୟୁନିଟି କମ୍ପାନୀ ବନାମ ବିହାର ରାଜ୍ୟ* - 1955 (2) SCR 603 ଏବଂ *କାନାଇଲାଲ ସୁର ବନାମ ପରମନିଧି ସଧୁଖାନ* - 1958 SCR 360 ଏବଂ ଲେକ୍ସିସ୍ ନେକ୍ସିସ୍ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି, ଜି.ପି. ସିଂହଙ୍କ ବୈଧାନିକ ବ୍ୟାଖ୍ୟାର ନୀତି, 12 ତମ ସଂସ୍କରଣ - ପୃଷ୍ଠା 124 ରୁ 131, ହେଡନଙ୍କ ମାମଲାର ନିୟମ ସହିତ ଜଡିତ, ଦେଖନ୍ତୁ) ।

15. ଏହି କ୍ଷେତ୍ରରେ, ଆମେ ଉପରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଛୁ ଯେ ଖଣ୍ଡ 9.1 ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଭାବରେ ଏକାଧିକ ସଂରଚନା ପାଇଁ ସକ୍ଷମ, ଅର୍ଥାତ୍ ଅତି କମରେ ତିନୋଟି ବ୍ୟାଖ୍ୟା । ତେଣୁ ଆମେ ପୂର୍ବ ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ ସୂଚିତ ଚାରୋଟି ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦେଇ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ପ୍ରକୃତ ଅର୍ଥ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିପାରିବା । ସତର୍କତାର ସହ ବିଚାର କରିବା ପରେ, ପଚରାଯାଇଥିବା ଚାରୋଟି ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ହେଉଛି : (i) ଖଣ୍ଡ 9.1ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ବିଭିନ୍ନ ବର୍ଗର ବିଦ୍ୟୁତ ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ ସ୍ୱାର୍ଥ ଏବଂ ଆବଶ୍ୟକତା ସହିତ ଅନୁଜ୍ଞାପ୍ତିଧାରୀଙ୍କ ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ସନ୍ତୁଳିତ କରି ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ହାରରେ ସଂଶୋଧନ କରି ରାଜସ୍ୱ ବୃଦ୍ଧି କରିବା । (ii) ଖଣ୍ଡ 9.1 ଏକ ନୂତନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ହୋଇଥିବାରୁ ଉକ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଯେଉଁ ସ୍ଥିତି ରହିଥିଲା, ତାହାକୁ ବିଚାର କରିବାର ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁନାହିଁ । (iii) ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଚାର କରାଯାଇଥିବା ବ୍ୟାଖ୍ୟା, (ଅର୍ଥାତ୍ ବ୍ୟାଖ୍ୟା (i) ଯେ କୌଣସି ବର୍ଗର ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବୃଦ୍ଧି 17%ରୁ ଅଧିକ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ) ଯାହା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ଆୟୋଗଙ୍କ ସମର୍ଥନ ପାଇଥିଲା, ଯଦିଓ ଏହା ଏକ ଅଯୌକ୍ତିକ ଫଳାଫଳର କାରଣ ହୋଇ ନ ପାରେ, କିନ୍ତୁ ଖଣ୍ଡରେ

'ହାରାହାରି' ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ ନିରର୍ଥକ ଏବଂ ଅଯୌକ୍ତିକ ଭାବରେ ପରିଣତ କରିବ । (iv) ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉପସ୍ଥାପିତ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଖଣ୍ଡର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଂଶକୁ ଅର୍ଥ ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ ଏବଂ ଖଣ୍ଡର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ମଧ୍ୟ ହାସଲ କରିଥାଏ । ଆମେ ଏହାର କାରଣଗୁଡ଼ିକ ବିସ୍ତୃତ ଭାବେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବୁ ।

ପୁନଃ : ବ୍ୟାଖ୍ୟା (i)

16. ଖଣ୍ଡ 9.1 ର ପ୍ରଥମ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ହେଉଛି ଯେ ଏହା ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ହାରରେ ବୃଦ୍ଧିକୁ ଅନୁମତି ଦିଏ କିନ୍ତୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଗର ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ 17% ସୀମା ସହିତ, ଏବଂ ତେଣୁ କୌଣସି ବର୍ଗଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବୃଦ୍ଧି 17%ରୁ ଅଧିକ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ଆୟୋଗଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମର୍ଥିତ ହୋଇଛି । ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ବର୍ଗ ପାଇଁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପ୍ରତିଶତରେ ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇପାରିବ, ଏହା ଏକ ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ ପ୍ରକ୍ରିୟା । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ, ବାଣିଜ୍ୟିକ କିମ୍ବା ଶିଳ୍ପ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବିଦ୍ୟୁତ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିବା ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ ତୁଳନାରେ ଜଳସେଚନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବିଦ୍ୟୁତ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିବା କୃଷକମାନଙ୍କ ପାଇଁ କମ୍ ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ଲାଗୁ କରାଯାଇଥାଏ । ତେଣୁ, ଯେତେବେଳେ ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ହାରରେ ସଂଶୋଧନ ହେବ, ସେତେବେଳେ ବୃଦ୍ଧିର ପ୍ରତିଶତ ବର୍ଗ ଅନୁସାରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ହେବ ଏବଂ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ହୋଇପାରେ । ଯଦି ଉପରୋକ୍ତ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଏ ଯେ କୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ ବୃଦ୍ଧି 17%ରୁ ଅଧିକ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ, ଏବଂ ଯଦି କିଛି ବର୍ଗ ପାଇଁ, ବୃଦ୍ଧି ନାମମାତ୍ର ହେବ, ତେବେ 17% ବୃଦ୍ଧି ହାସଲ କରିବା ଅସମ୍ଭବ ହେବ ଯାହା ଖଣ୍ଡ (9.1) ଅନୁଯାୟୀ ଅନୁମୋଦିତ ଏବଂ ମନସ୍ଥ କରାଯାଇଛି । ଆହୁରି ମଧ୍ୟ, ଯଦି ହାରାହାରି 17% ବୃଦ୍ଧି ହାସଲ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଯଦି ବୃଦ୍ଧି ଯେକୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ 17% ରୁ ଅଧିକ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ, ତେବେ 'ହାରାହାରି' ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ଅର୍ଥହୀନ ହୋଇଯିବ । ଏହି ବ୍ୟାଖ୍ୟା, ଯଦି ଗ୍ରହଣ କରାଯାଏ, ଅନୁଜ୍ଞପ୍ତିଧାରୀଙ୍କୁ ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ କୌଣସି ନୂତନ ବର୍ଗ ସୃଷ୍ଟି କିମ୍ବା ନିର୍ମାଣ କରିବାରେ ଏବଂ ଏହି ବର୍ଗ ପାଇଁ ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ହାର ସ୍ଥିର କରିବାରେ ମଧ୍ୟ ରୋକିବ । ତେଣୁ ଏହି ବ୍ୟାଖ୍ୟା 'ହାରାହାରି' ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ ଅନାବଶ୍ୟକ ଏବଂ ଅର୍ଥହୀନ କରିବା ବ୍ୟତୀତ, ଖଣ୍ଡ (9.1) ର ବ୍ୟବସ୍ଥାର ବିରୋଧ କରେ ।

ପୁନଃ : ବ୍ୟାଖ୍ୟା (ii)

17. ଦ୍ୱିତୀୟ ବ୍ୟାଖ୍ୟାଟି ହେଉଛି ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଭିନ୍ନ ବୃଦ୍ଧିର ହାର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ହାରର 17%ରୁ ଅଧିକ ହୋଇନାହିଁ, ବିଭିନ୍ନ ବର୍ଗ ପାଇଁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ହାରରେ ବୃଦ୍ଧି ଲାଗୁ କରିବା ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କର ଅଧିକାର ରହିଛି ଏବଂ କେତେକ ବର୍ଗ ପାଇଁ ବୃଦ୍ଧି 17%ରୁ ଅଧିକ ହୋଇପାରେ । ଏହି ବ୍ୟାଖ୍ୟା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେଲେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଅଯୌକ୍ତିକ ଫଳାଫଳ ଆଣିବ । ଆସନ୍ତୁ ଏକ କାଳ୍ପନିକ ଉଦାହରଣ (ବାସ୍ତବ ତଥ୍ୟ ଆଧାରରେ ନୁହେଁ) ମାଧ୍ୟମରେ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ କରିବା :

କ୍ରମ ସଂଖ୍ୟା	ବ୍ୟବହାର ଶ୍ରେଣୀ	ଉତ୍ପାଦିତ ଓ ବଣ୍ଟିତ ବିଦ୍ୟୁତ ଶକ୍ତିର ମୋଟ ପରିମାଣର ଉପଯୋଗ ଅଂଶ	ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ହାର ତୁଳନାରେ ଶତକଡା ବୃଦ୍ଧି
1	ଶିଳ୍ପ	40%	60%
2 3	ଘରୋଇ ସେଚନ	30% 10%	30% 1%
4	ରେଳ ଟ୍ରାକ୍ସନ	10%	2%
5	ସର୍ବସାଧାରଣ ଅନୁଷ୍ଠାନ	5%	3%
6	ସାଧାରଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ	5%	4%

ଛଅଟି ବର୍ଗରେ ହାରାହାରି ବୃଦ୍ଧି ପ୍ରତିଶତ କେବଳ 16.66% ହେବ, ଯାହା 17 ପ୍ରତିଶତରୁ କମ୍ । କିନ୍ତୁ ରାଜସ୍ୱ ଆଦାୟ ଦୃଷ୍ଟିରୁ, ବୃଦ୍ଧି କେବଳ 17%ରୁ ଅଧିକ ହେବ ନାହିଁ, ବରଂ ପୂର୍ବ ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ହାରରେ ରାଜସ୍ୱ 40% ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେବ । ସ୍ପଷ୍ଟତଃ ଏହା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନଥିଲା । ହାରାହାରି ଏହା ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ଉଚିତ ଯେ ମୋଟ ରାଜସ୍ୱ କ୍ଷେତ୍ରରେ 17%ରୁ ଅଧିକ ବୃଦ୍ଧି ହେବ ନାହିଁ ।

<u>ପୁନଃ : ବ୍ୟାଖ୍ୟା (iii)</u>

18. ଖଣ୍ଡ (9.1) ରେ ବ୍ୟବହୃତ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି "*ଅନୁଜ୍ଞାପ୍ତିଧାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ଶୁଳ୍କ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ଅନୁଯାୟୀ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିବା ହାରାହାରି 117% ରୁ ଅଧିକ ହେବ ନାହିଁ ।*" ଏହା ଟିପ୍ପଣୀ ଦେବା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଯେ ଏହି ଖଣ୍ଡ "*ଅନୁଜ୍ଞାପ୍ତିଧାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ହାର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ଅନୁଯାୟୀ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିବା 17%ରୁ ଅଧିକ ହେବ ନାହିଁ*" । ସମାନ ଖଣ୍ଡରେ "ଶୁଳ୍କ" ଏବଂ "ଶୁଳ୍କସୂଚୀ" ଶବ୍ଦର ବ୍ୟବହାର ସୂଚିତ କରେ ଯେ ସେଗୁଡ଼ିକ ଭିନ୍ନ ଅର୍ଥ ସୂଚିତ କରିବାକୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଥିଲା । ଆୟୋଗ ଠିକ୍ ଭାବରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ଯେ 'ଶୁଳ୍କସୂଚୀ' ଶବ୍ଦଟି ହାରର ଅନୁସୂଚୀକୁ ସୂଚିତ କରେ । ଯଦି ଖଣ୍ଡ 9.1 ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅନୁଜ୍ଞାପ୍ତି ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ 'ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ହାର' କୁ ସୂଚିତ କରିବା ଥିଲା, ତେବେ "ନିଆଯାଇଥିବା ଶୁଳ୍କ" ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର କରିବାର କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା ନଥିଲା । 117% କୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ସମୟରେ 'ହାରାହାରି' ଶବ୍ଦର ବ୍ୟବହାରର ମଧ୍ୟ କିଛି ଗୁରୁତ୍ୱ ରହିଛି । ଯଦି "ଅନୁଜ୍ଞାପିଧାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ଶୁଳ୍କ" ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ "ଅନୁଜ୍ଞାପିଧାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ଦର" ଭାବେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଏ, ତେବେ 'ହାରାହାରି' ଶବ୍ଦ ଅର୍ଥହୀନ ହୋଇଯିବ ଏବଂ ଏକ ବ୍ୟର୍ଥ ସଂଲଗ୍ନ ଅଂଶରେ ପରିଣତ ହୋଇଯିବ । "*ଅନୁଜ୍ଞାପ୍ତିଧାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଉଥିବା*

ଶୁଳ୍କ" ଏବଂ "ହାରାହାରି 117%ରୁ ଅଧିକ ହେବ ନାହିଁ" ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର କରିବା ଜରୁରୀ ଭାବରେ ସୂଚାଇଥାଏ ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଥିବା ହାରଗୁଡ଼ିକର ଫଳସ୍ୱରୂପ ଆଦାୟ କିମ୍ବା ରାଜସ୍ୱରେ 17%ରୁ ଅଧିକ ବୃଦ୍ଧି ହେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ଯାହା ଏହା ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ଅନୁଯାୟୀ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରଚଳିତ ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ହାରକୁ ସୂଚାଇଥାଏ । ତେଣୁ 'ଅନୁଜ୍ଞପ୍ତିଧାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ଶୁଳ୍କ' ବିଭିନ୍ନ ବର୍ଗର ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କୁ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ବିକ୍ରୟ ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମୋଟ ରାଜସ୍ୱକୁ ସୂଚିତ କରେ ।

19. ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହ କରୁଥିବା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଏହା ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବାକୁ ଥିଲା ଯେ କୃଷକ-ଉପଭୋକ୍ତା, ଅର୍ଥାତ୍ "ଜଳସେଚନ" ପାଇଁ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିବା ଲୋକଙ୍କ ଉପରେ ବୃଦ୍ଧିର ବୋଝ ସର୍ବନିମ୍ନ ହେବା ଉଚିତ । ସେହିଭଳି, ଜାତୀୟ ଆର୍ଥିକ ସ୍ୱାର୍ଥରେ ରେଳ ଟ୍ରାକସନ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟବହୃତ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ପାଇଁ ଶୁଳ୍କ ହାରରେ ବୃଦ୍ଧିକୁ ସର୍ବନିମ୍ନ ରଖିବାକୁ ପଡିବ । ସେହିଭଳି, ଆବାସିକ ବ୍ୟବହାରକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ବୃଦ୍ଧି ବ୍ୟାବସାୟିକ ବ୍ୟବହାରକାରୀଙ୍କ ତୁଳନାରେ ଅପେକ୍ଷାକୃତ କମ୍ ହେବା ଉଚିତ । ଏଥି ସହିତ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ନିଜର ରାଜସ୍ୱରେ 17% ବୃଦ୍ଧି ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା । ଯଦି କୌଣସି ବର୍ଗର ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ 17%ରୁ ଅଧିକ ବୃଦ୍ଧି ଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହେଁ, ଏବଂ ଯଦି କେତେକ ବର୍ଗକୁ ଆର୍ଥିକ କିମ୍ବା ସାମାଜିକ ନ୍ୟାୟ ମାନଦଣ୍ଡ କାରଣରୁ 17%ରୁ କମ୍ ନାମମାତ୍ର ବୃଦ୍ଧି କରିବାକୁ ପଡ଼େ, ତେବେ ଆବେଦନକାରୀ କଦାପି 17% ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ବୃଦ୍ଧି ହାସଲ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । କେବଳ କେତେକ ବର୍ଗର ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ 17%ରୁ ଅଧିକ ବୃଦ୍ଧି ଲାଗୁ କରିବାର ପ୍ରକ୍ରିୟା ଗ୍ରହଣ କରିବା ଦ୍ୱାରା, ଏହା 'ଜଳସେଚନ' ଏବଂ 'ରେଳ ଟ୍ରାକ୍ସନ' ପରି ଅନ୍ୟ କେତେକ ବର୍ଗ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଛୋଟ କିମ୍ବା ସାମାନ୍ୟ ବୃଦ୍ଧିର ପ୍ରଭାବକୁ ଭରଣ କରାଯାଇପାରିବ । ତେଣୁ, ଯଦି ଆବେଦନକାରୀ କେତେକ ବର୍ଗର ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ ପ୍ରତିଶତରେ କମ୍ ବୃଦ୍ଧି ଏବଂ ଅନ୍ୟ ବର୍ଗର ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ ଅଧିକ ବୃଦ୍ଧି କରିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି, ତେବେ ପୁରୁଣା ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ହାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହାର ମୋଟ ରାଜସ୍ୱ ଅନୁରୂପ ରାଜସ୍ୱ ଉପରେ 17%ରୁ ଅଧିକ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହାକୁ ତ୍ରୁଟି ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଯଦି ଆବେଦନକାରୀ 'X' ପରିମାଣକୁ ତା 21.5.1996 ରିଖ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରଚଳିତ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ହାରରେ ରାଜସ୍ୱ ଭାବେ ହାସଲ କରିଥାନ୍ତେ, ତେବେ ଏହି ବୃଦ୍ଧି ତା 21.5.1996 ରିଖ ପରେ 'X' ତୁଳନାରେ ରାଜସ୍ୱରେ 17% ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥାନ୍ତା । ସେଥିପାଇଁ ଖଣ୍ଡ 9.1 ରେ 'ହାରାହାରି' ଶବ୍ଦଟି ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି । ଏହା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଗ୍ରାହକଙ୍କ ବର୍ଗ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ବିଭିନ୍ନ ବୃଦ୍ଧି ସହିତ ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ହାର ଆଦାୟ କରିବାର ସ୍ୱାଧୀନତା ଦେଇଥାଏ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ 'B' ରାଜସ୍ୱରେ ସାମଗ୍ରିକ ବୃଦ୍ଧି, ଅର୍ଥାତ୍ ଅନୁଜ୍ଞପ୍ତିଧାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା "ନିଆଯାଇଥିବା ଶୁଳ୍କ", 17%ରୁ ଅଧିକ ହୋଇନାହିଁ । ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବ୍ୟାଖ୍ୟା 'ହାରାହାରି' ଶବ୍ଦକୁ ଅନାବଶ୍ୟକ କରିଦେବ ଏବଂ ଶୁଳ୍କ ଶବ୍ଦ ପାଇଁ ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ହାର ଶବ୍ଦକୁ ବଦଳାଇବାର ପ୍ରଭାବ ପକାଇବ ।

20. ବାସ୍ତବରେ, ଆୟୋଗ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଏହି ଯୁକ୍ତିକୁ ବହୁ ପରିମାଣରେ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ଯାହା ବିବୃତିରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଛି :

"ଯେହେତୁ ରାଜସ୍ୱ ଆବଶ୍ୟକତା ଏବଂ ରାଜସ୍ୱ ପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ମଧ୍ୟରେ ଯଥେଷ୍ଟ ଅସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟବଧାନ ରହିବ । ଆମେ କୌଣସି ବର୍ଗରେ ଶୁଳ୍କ ହ୍ରାସ କରିବାର ସୁଯୋଗ ପାଉନାହୁଁ । କିନ୍ତୁ କ୍ରସ ସବସିଡିର ବର୍ତ୍ତମାନର ପରିବେଶରେ, ଯାହା ଅନେକ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାରି ରହିବ ଏବଂ ଯୋଗାଣ ମୂଲ୍ୟ ଏବଂ ହାରାହାରି ଶୁଳ୍କ ହିସାବ କରିବା ପାଇଁ ବିଶ୍ୱସନୀୟ ତଥ୍ୟର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ, ଆମେ ବିଚାର କରୁଛୁ ଯେ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଅବଧି ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ବର୍ଗର ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଆପେକ୍ଷିକ ଦର ଯାହା GRIDCO ଦ୍ୱାରା ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇଛି ତାହା ଅନ୍ୟ ଯେକୌଣସି ବିକଳ୍ପ ଆବଣ୍ଟନ ଖର୍ଚ୍ଚ ଏବଂ ଶୁଳ୍କ ପରି ଭଲ ଅଟେ ......

ଏହା ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଏହା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଅଣାଯାଇନାହିଁ ଯେ, ଅତୀତରେ ବିଭିନ୍ନ ଶ୍ରେଣୀର ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ ପାଇଁ ବ୍ୟବହାରର ପ୍ରକୃତି ଓ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ଶ୍ରେଣୀର ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ ସାମର୍ଥ୍ୟକୁ ବିଚାରକୁ ନେଇ ସ୍ଥିର କରାଯାଇଛି । ବିଭିନ୍ନ ବର୍ଗର ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଯୋଗାଣର ମୂଲ୍ୟ, ଯୋଗାଣର ଗୁଣବତ୍ତା ଏବଂ ସୁଲଭତା ବ୍ୟାପକ ଭାବେ ଭିନ୍ନ । କେତେକ ବର୍ଗକୁ କ୍ରସ-ସବସିଡି ଦେବା ପାଇଁ ସାମାଜିକ-ରାଜନୈତିକ ନିଷ୍ପତ୍ତି କାରଣରୁ, ଏକକ ଶୁଳ୍କ ଲାଗୁ କରିବା କିମ୍ବା ଶୁଳ୍କରେ ଏକକ ପ୍ରତିଶତ ବୃଦ୍ଧି କରିବା ପାଇଁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା କେବେ ହେଲେ ବାଞ୍ଛନୀୟ କିମ୍ବା ସମ୍ଭବ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଇନାହିଁ .....

ଦେଶରେ ତଥା ବିଦେଶରେ ବୈଦ୍ୟୁତିକ ଉପଯୋଗିତା ଦ୍ୱାରା ଅନୁସରଣ କରାଯାଉଥିବା ପ୍ରଚଳନ ଅନୁସାରେ, ବିଦ୍ୟୁତ ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ପାଇଁ ହାରାହାରି "ଶୁଳ୍କ"ର ଗଣନା ଏକ ଅବଧିରେ ଆଦାୟଯୋଗ୍ୟ ମୋଟ ରାଜସ୍ୱକୁ ସେହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ବିକ୍ରି ହେବାକୁ ଥିବା ଆନୁମାନିକ ୟୁନିଟ୍ ସଂଖ୍ୟା ଦ୍ୱାରା ଭାଗ କରି ଗଣନା କରାଯାଏ । ଶୁଳ୍କ କିମ୍ବା ଶୁଳ୍କସୂଚୀରେ ବୃଦ୍ଧିର ପ୍ରତିଶତ, ସାଧାରଣତଃ ଏହି ପଦ୍ଧତିରେ ଗଣନା କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରଚଳିତ ଶୁଳ୍କସୂଚୀର ସାମଗ୍ରିକ ହାରାହାରି ହାର ଉପରେ ହାରାହାରି ହାରର ବୃଦ୍ଧିର ପ୍ରତିଶତକୁ ସୂଚିତ କରେ । ଏହା ମୁଖ୍ୟତଃ ଭାରତରେ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ଢାଞ୍ଚାରେ କ୍ରସ-ସବସିଡିର ପ୍ରଚଳନ ହେତୁ ଏହି ଅଭ୍ୟାସ ରହିଆସିଛି । ଏପରିକି ଯେତେବେଳେ କୌଣସି କ୍ରସ-ସବସିଡି ନଥାଏ, ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ବିଭିନ୍ନ ବର୍ଗ ପାଇଁ ଶୁଳ୍କସୂଚୀରେ ବୃଦ୍ଧି ହାର ଭିନ୍ନ ହୋଇଥାଏ, କାରଣ ଏହା ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବର୍ଗର ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଯୋଗାଣ ଖର୍ଚ୍ଚକୁ ଆଧାର କରି ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରାଯାଇଥାଏ । ସମସ୍ତ ବର୍ଗର ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଏକକ ହାରରେ ଅଭିବୃଦ୍ଧିର ଧାରଣା ଅଜ୍ଞାତ କାରଣ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଥର ସଂଶୋଧନ ସମୟରେ ବିଭିନ୍ନ ବର୍ଗର ସ୍ୱାର୍ଥ ସାର୍ବଜନୀନ ନୀତି, ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ ଢାଞ୍ଚା, ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ ସଂରଚନା ଏବଂ ରାଜସ୍ୱ ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ବିଚାରକୁ ନେଇ ପୁନଃ ସନ୍ତୁଳିତ ହୋଇଥାଏ । ଏହି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଦେଖିଲେ, ଆମେ ଗ୍ରିଡକୋର ଦାବିରେ କିଛି ଯଥାର୍ଥତା ପାଇଥାଉ ଯେ 117% ର ସୀମା ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଶୁଳ୍କସୂଚୀର ସାମଗ୍ରିକ ହାରାହାରି ଏବଂ ନୂତନ ଶୁଳ୍କସୂଚୀର ସାମଗ୍ରିକ ହାରାହାରି ହାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଥିଲା । ଏହି ଯୁକ୍ତି ସୂଚିତ କରେ ଯେ 'ଶୁଳ୍କସୂଚୀ' ଏବଂ 'ଶୁଳ୍କ' ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ସ୍ପଷ୍ଟ ପାର୍ଥକ୍ୟ ନାହିଁ ।

21. ଖଣ୍ଡ 9.1ର ଶବ୍ଦର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବା କରିବା ପାଇଁ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 26ରେ ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣର ଖଣ୍ଡ (2) ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳତା ଭୁଲ ଧାରଣା ଅଟେ । ଧାରା 26 ର ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ 'ନିଆଯାଇଥିବା ଶୁଳ୍କ' ଶବ୍ଦକୁ ପରିଭାଷିତ କରେ ନାହିଁ, ବରଂ 'ଶୁଳ୍କସୂଚୀ' ଶବ୍ଦକୁ ପରିଭାଷିତ କରେ । ଏହି ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ଧାରଣା ଆଧାରରେ ଯେ "ଶୁଳ୍କ" ଶବ୍ଦଟି ବିଭିନ୍ନ ବର୍ଗର ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ବାସ୍ତବିକ ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ହାରକୁ ସୂଚିତ କରୁଥିଲା, ଆୟୋଗ ନିଜର ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ଅଣଦେଖା କରି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ଖଣ୍ଡ 9.1 ରେ ବିଭିନ୍ନ ବର୍ଗର ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଲାଗୁ ହେଉଥିବା ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ହାରରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ 17%ର ସୀମା ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଛି । ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ଏକ ବୈଷୟିକ ସଂସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା କେବଳ ବୈଷୟିକ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ବ୍ୟାଖ୍ୟା ସ୍ୱୀକୃତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ଏଥିରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରାଯିବ ନାହିଁ, ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା ମନମୁଖୀ କିମ୍ବା ଅଯୌକ୍ତିକ ହୋଇନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଏହି ମାମଲାରେ, ବୈଷୟିକ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ, ଆୟୋଗ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଆଭିମୁଖ୍ୟକୁ ସମର୍ଥନ କରିଛନ୍ତି । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବ୍ୟାଖ୍ୟାକୁ ବୈଷୟିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଠିକ୍ ଏବଂ ସଠିକ୍ ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର କରି, ସେ ଏକ ଭିନ୍ନ ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ କାରଣ ସେ ଭାବିଥିଲେ ଯେ 'ଶୁଳ୍କ' ଶବ୍ଦକୁ 'ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ହାର' ଭାବରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବାକୁ ପଡିବ । ଯଦି ଏହା ଭିତ୍ତିହୀନ କିମ୍ବା ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ବୋଲି ଜଣାପଡ଼େ, ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ ଏହାକୁ ଅଣଦେଖା କରାଯାଏ, ତେବେ ଆୟୋଗଙ୍କ ମତାମତ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମର୍ଥନ କରେ ।

22. ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ କୌଣସି ବର୍ଗର ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ହାର ପୂର୍ବ ଦର ତୁଳନାରେ 17%ରୁ ଅଧିକ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ବୋଲି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟ ଯଥାର୍ଥ ନୁହେଁ । ଆମେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ ଏବଂ ବ୍ୟାଖ୍ୟାକୁ ଗ୍ରହଣ କରୁଛୁ । ଆୟୋଗ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଛନ୍ତି ଯେ ତା 13.5.1996 ରିଖର ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ଅଧିସୂଚନା ଅନୁଯାୟୀ ରାଜସ୍ୱରେ ହାରାହାରି ବୃଦ୍ଧି ପୂର୍ବ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ହାର ପାଇଁ ଗଣନା କରାଯାଇଥିବା ରାଜସ୍ୱ ତୁଳନାରେ କେବଳ 16.65% ଥିଲା । ତେଣୁ ଆମେ ଏହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁମତି ଦେଉଛୁ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ତା 30.10.1998 ରିଖର ରାୟକୁ ବାତିଲ କରିଛୁ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ରିଟ୍ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିଛୁ ଏବଂ ତା13.5.1996 ରିଖର ଶୁଳ୍କସୂଚୀ ଅଧିସୂଚନାର ବୈଧତାକୁ ବଜାୟ ରଖିଛୁ ।

ଡି.ଜି. ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :

ରଶ୍ମିତା ମୁର୍ମୁ ,
ଅନୁବାଦିକା,
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ , କଟକ ।